

EL
FAR

DE **L'EMPORDÀ**

NÚM. 06 - MARÇ 2016

REVISTA DIGITAL MENSUAL D'ACTUALITAT I D'INFORMACIÓ CULTURAL. GRATUÏTA

La Costa Brava: del glamur a la reinvenció

REPORTATGE:
MARXA NÒRDICA
A L'EMPORDÀ

CATALUNYA,
L'ÚNIC PAÍS QUE
NO TÉ ESCUT

LA PROCESSÓ DE VERGES I
LA DANSA DE LA MORT

CRISTALL

GRANJA

ESPECIALITATS:

**ENTREPANS CALENTS,
BIKINIS, XOCOLATA A LA
TASSA I EL MILLOR CAFÈ !**

C/ López Puigcerver, 21 (darrera Passeig del Mar)
T. 972 314 605 - 17230 Palamós (Girona)

GRÀFIQUES AGUSTI

des de 1978

Edita:
MITIC Gestió Cultural
Editor: Joaquim Ullan
Redacció: Eva Sans i Carme Camins
Publicitat: 690 381 496
Col·laboradors: Núria Aupí,
Fran Gutiérrez, Núria Clara (fotografia),
Ester Agustí (disseny i capçalera),
Departaments de Premsa dels Ajunta-
ments de la Comarca

Redacció i administració:
C/ López Puigcerver 21, local 4,
17230 Palamós. Telf. 619 579 870

www.elfardelemporda.cat
redaccio@elfardelemporda.cat
@elfardelemporda.cat

Imatge portada:
Pixabay

Han col·laborat: Marc Gafarot, Salvador
Bonada, Isabel Corominola Juscafresa,
Sergi Lara, Carme Samora, Marcè
Dalmáu, Cercle Català d'Història, Núria
Comes i Silvia Puig (Serveis de Salut
Integrats - Baix Empordà).

El Far de l'Empordà és una publi-
cació digital i mensual, divulgativa
d'informació, independent, plural i
de caire comarcal. La revista El Far de
l'Empordà no s'identifica necessària-
ment amb les opinions dels autors
i col·laboradors. Les persones que
apareixen als crèdits no mantenen
necessàriament una relació laboral
amb El Far de l'Empordà.

Data de publicació: març 2016
Propera publicació: abril 2016

Allò que l'hivern s'endugué

Som ja a les portes de la primavera. Tot i que d'aquest hivern podem dir allò que ha estat “passat per aigua”, no hi ha dubtes que ens ha deixat força notícies d'interès.

Un cop superat el tràngol d'escollir presidència a la Generalitat de Catalunya i que per un moment semblés que el món era a prop de la seva fi, vam poder veure la llum al final del túnel i agafar lloc al sofà de casa per preparar-nos a gaudir de l'espectacle que ara de nou, era al terrat del govern de l'Estat.

Com sol passar, aquest cop tampoc ens han defraudat i fins i tot podem dir que s'han superat amb escreix. Portem ja dos mesos des de les eleccions generals del passat 27 de desembre i a hores d'ara, sembla que encara resta una bona eternitat per arribar a algun port. La falta de capacitat dialogant, la intransigència, el nul sentit d'Estat i especialment el “problema catalán”, fan que la barca vagi donant cops a totes bandes prolongant el moment d'enfonsar-se al més pur estil Titànic.

Pel que fa a Catalunya, una amable discreció ha envoltat tota la tasca que els nostres representants duen a terme amb la finalitat de complir el full de ruta traçat, bonança aquesta només enterbolida per un inesperat nou alcalde de Girona, que per un moment va pensar que allò era el pati de casa seva.

Tot no poden ser flors i violes i aquest país ha hagut de veure humitejats els seus ulls per la pèrdua d'una autèntica dama de la cultura, de la catalanitat i de l'educació com era la Muriel Casals. Un inoportú accident se la va endur i ens va deixar orfes d'una de les nostres millors guies. No dubteu que de ben segur, no serà pas gaire lluny il·luminant-nos el camí. Mentrestant, Rita Barberà i la corrupció desfermada a tot València i al PP en general; el Tribunal Constitucional empaitant tot allò que es belluga al Parlament de Catalunya; un Florentino Pérez destrossant un any més al seu reial Madrid i engrandint la història blaugrana; l'alcalde Colau i el seu bany de realitat amb motiu del Mobile World Congress i la vaga de TMB, i una llarga llista de protagonistes que han fet d'aquest hivern una estació amb molt de “caloret” i que prometen oferir-nos moltes més sorpreses a la primavera que estem a punt d'encetar.

Sigui com sigui, aquí està El Far de l'Empordà per a il·luminar-vos entre tanta foscor i des d'ara, exclusivament en format digital i gratuït per a tots vosaltres. L'acollida que ha tingut la nostra publicació a les xarxes ha estat tan gran que hem decidit fer el pas cap al món digital sense esperar més. Des d'ara i per sempre a la vostra total disposició, la vostra revista de capçalera, El Far de l'Empordà!

SUMARI

3 EDITORIAL	18 EL RACÓ DEL LECTOR	32 EMPORDANET RIALLER. Fran Gutiérrez
4-6 TEMA DEL MES.
Una Costa Brava de cine. Eva Sans	19-20 REPORTATGE
Marxa Nòrdica a l'Empordà. Sergi Lara	33 LECTURES RECOMANADES.
7-9 “La república dels pescadors” i el llegat d'un etilisme enamorat de Palamós.
Isabel Corominola	21 RACONS DE L'EMPORDÀ.
Carretera d'Ullastret a Palau-Sator.
Núria Clara Corominola	34-35 SALUT. Atenció a les persones grans en situació de dependència.
Dra. Núria Comes i Sra. Silvia Puig
10-11 REPORTATGE. La Processó de Verges i la Dansa de la mort. Redacció	22-27 NOTÍCIES D'ACTUALITAT	36 MENS SANA. Què presenten els somnis?
Carme Camins
12-13 Temps de primavera i mones.
Eva Sans	28 AIRES DE TRAMUNTANA.
Joaquim Ullan // Carme Samora	37 EPISODIS. Catalunya, l'únic país que no té escut. Joaquim Ullan
14 OPINIÓ	29-31 L'ESPAI DE LES ARTS.	38 PUBLICITAT
15-17 ELS MUSEUS DE L'EMPORDÀ.
El Museu de la Mediterrània. Eva Sans	32 ELS NOSTRES MOTS. Núria Aupí	

Una Costa Brava de cine

Eva Sans

"EL GLAMUR"

Els anys 50 són els de l'eclosió de la Costa Brava i de l'Empordà, són els que acullen artistes i personatges i periodistes de tot arreu que vénen a buscar la notícia i fan de paparazzi i per primer cop, aquestes contrades esdevenen protagonistes principals i escenaris naturals de magnífiques cales i pinedes, d'aigües cristal·lines d'un blau intens, de carreteres i poblets amb encant que ja formen part de la història de la filmografia d'algunes de les millors pel·lícules de la història.

Una zona poc habitada i concorreguda fins aleshores, es convertí en el lloc de moda per a les estrelles del gran cel·luloide. Farem un repàs a algunes de les estrelles que ens van descobrir. Per exemple, en un mirador de Tossa de Mar hi trobem l'estàtua feta en bronze a tamany natural de la famosa actriu americana Ava Gardner en homenatge a la seva estança durant el rodatge amb Orson Welles el 1951 de "Pandora y el Holandés errante", reconeguda com el "animal más bello del mundo" segons els diaris de l'època. També hi van estar figures com James Mason i el

torero Mario Cabré. Coneguda en l'àmbit mundial per la presència de Hollywood, recorden avui en dia el pas de les estrelles. L'actriu també està immortalitzada en les parets de l'emblemàtic hotel Tonet, unes imatges inèdites algunes d'elles, que prengué un fotògraf local. De fet, encara es preparen els dolços a la pastisseria Tomas que feien segons diuen les delícies d'Ava Gardner. En aquesta localitat s'hi va rodar alguna raresa cinematogràfica com "La noche de las gaviotas", una pel·lícula de terror dels anys setanta que narrava la presa de la vila per uns cavallers templers.

A Sant Feliu de Guíxols s'hi van rodar algunes de les escenes de la pel·lícula "El jardinero español" protagonitzada per Dirk Bogarde l'any 1959 i l'entorn de l'ermita de Sant Elm també apareixia a "Pandora y el holandés errante". La platja de Sant Pol es va convertir en el passeig de Santa Monica a la pel·lícula "Valentino" el 1977 film del mític galant, protagonitzada per Ken Russell i Rudolf Nureyev. Orson Welles fou també un assidu visitant i hoste de la Costa Brava. La Taverna del Mar de Sant Pol, li va servir de decorat per a algunes escenes de "Mister Arkadin" rodada sota la seva direcció el 1954. A l'hostal La Gavina de S'Agaró s'hi varen hostatjar figures de la talla d'Elisabeth Taylor,

Sean Connery, Val Kilmer, Mel Brooks, John Wayne o Robert de Niro entre molts d'altres i la platja de Sa Conca, al costat del reconegut hostal, serví d'escenari a diferents produccions. Destaquem per exemple "La isla misteriosa" basat en la narració fantàstica de Jules Verne, "Nicolas y Alejandra" dirigida el 1971 per Franklin J. Schaffner que van reconvertir en una ocasió els interiors de La Gavina en un dels salons dels palaus de la Rússia dels tsars.

"A La Gavina de S'Agaró s'hi varen hostatjar figures de la talla d'Elisabeth Taylor, Sean Connery, Val Kilmer, Mel Brooks, John Wayne"

Madeleine Carroll, l'actriu que rodà sota les ordres d'Alfred Hitchcock, protagonista de "39 escalones" va edificar a la platja de Sant Antoni de Calonge, a Torre Valentina, una casa batejada per la premsa com "una principesca residència sobre el mediterrani".

El 1972 l'entorn de Platja d'Aro va servir per rodar "Morbo" del director asturià Gonzalo Suárez amb Ana Belén i Víctor Manuel com a parella protagonista i a Palamós Truman Capote s'hi va recloure en

Ava Gardner i Frank Sinatra a la cala Canyet entre Tossa i Sta. Cristina d'Aro

Peret a Paladium el 1972 (L'Independent. Inspai, Diputació de Girona)

una casa l'any 1959 per acabar la seva novel·la més famosa "A sang freda", duta a terme per la pantalla cinematogràfica més tarda per Richard Brooks. Es diu també que va venir a Palamós per buscar el caliu taverner de pescadors i la seva bella platja. Una placa assenyala el lloc on va viure l'escriptor. Fou a Palamós, on segons diuen, Truman Capote es va assabentar de la tràgica mort de la seva gran i estimada amiga Marilyn Monroe, i es parla de l'esfereïdor crit que va proferir quan es va assabentar. També va estar hostatjat en un altre dels hotels emblemàtics de Palamós, l'hotel Trias. La taula de l'escriptor recorda el seu pas durant les tres temporades que s'hi va estar amb una predilecció per a l'habitació 210. Truman Capote freqüentà la vila de Palamós fins al 1962.

L'hotel Trias també va acollir figures com David Niven i Ava Gardner que també s'hi van hostatjar.

A l'Estartit s'hi rodava també el 1958 "La furia del mar"

Una altra de les famoses localitats cinematogràfiques associades al món de Hollywood de la nostra Comarca, és Calella de Palafrugell on Antoni Ribas va rodar el 1968 "Peraules d'amor" amb Joan Manuel Serrat i l'actriu italiana Serena Vergano, el 1977 també s'hi rodà "Yo soy mía" una pel·lícula basada en la novel·la de Dacia Mariani. Aquell mateix any, el director Joseph Losey a Ses Voltes i la platja de Port Bo va rodar algunes escenes de "Las rutas del sur", amb l'actor francès com

a protagonista Yves Montand i el 2004 s'hi van rodar diverses escenes de "Nubes de verano".

La platja de Tamariu fou l'escenari d'algunes escenes per la pel·lícula "Manolito Gafotas" dirigida per Miguel Albaladejo.

Una altra de les poblacions costaneres amb glamur del Baix Empordà és Begur on en el seu centre històric s'hi va rodar el 1959 algunes de les escenes principals del film "De repente, el último verano" amb les actrius nord americanes Elisabeth Taylor, Katherine Hepburn i l'actor Montgomery Clift. Les escenes violentes van fer que la censura el prohibís durant anys. En l'actualitat els veïns de la localitat n'han recuperat el record a través de les imatges preses durant el rodatge per Josep Carreras. En el film s'hi poden veure indrets de Begur tan característics com la Torre de Sant Ramon i el castell de Begur. A Pals també s'hi va viure una experiència cinematogràfica quan el 1977 va servir d'escenari per rodar algunes escenes de "Borrasca", la història d'un poble en els moments previs a la segona república. Els protagonistes d'aquest film eren Antonio Ferrándiz, Maria Luisa San José i Teresa Gimpera, acompanyats de nombrosos veïns del poble i de Torroella de Montgrí que van fer d'extres. Prop de Torroella, a l'Estartit s'hi rodava també el 1958 "La furia del mar", una pel·lícula d'aventures sobre la història d'un petrolier embarrancat en aquest litoral i tenia com a protagonistes Stanley Baker i Victor McLaglen. Hi van intervenir d'extres alguns pescadors de l'Estartit que no van tenir l'ocasió de veure el film ja que

mai es va arribar a estrenar a Espanya. També en aquesta vila costanera s'hi va rodar el 1998 escenes d'algunes de les seqüències de "La ciutat dels prodigis" a càrrec de Mario Camus, basada en la novel·la d'Eduardo Mendoza.

Tot aquest reguitzell de famosos i figures representatives del món de l'art com Salvador Dalí porten una gran prosperitat a la Costa Brava i la fan créixer tot i que com veurem, probablement no de la millor manera.

EL DECLIVI

Tanta estrella de Hollywood, de personatges famosos i mediàtics com artistes, pintors, crítics d'art feren establir la "Jet Set" en el nostre litoral i aquesta Costa fashion va acabar atraient amb el temps, molts turistes de tot el món descobridors del que imperava en el moment, el conegut com "Sea, Sex, Sun". La llegenda i la fama de les sueques, de les alemanyes i angleses va atraure una massa turística cap a una zona que no estava preparada per acollir tanta gent, i la fisonomia de la costa va començar a canviar.

"La llegenda i la fama de les sueques, de les alemanyes i angleses va atraure una massa turística" el 1958

Cantants com Julio Iglesias, Peret i el flamenc conviuen en certs moments amb l'ambient de les Festes Majors populars. A Platja d'Aro

l'Antonio Gades havia muntat una pizzeria on sovint s'hi veia la Mari-sol. En breu, ja començarien a des-puntar les primeres discoteques com Tiffany's, Pachá o la mítica Paladium, principals pols d'atracció i referents internacionals de les nits càlides i desenfrenades que acabarien conver-tint aquest indret idíl·lic, en un bulli-ci de consum i serveis.

Hi ha una contraposició entre la Costa Brava autèntica, la genuïna, la de l'època, la que representa la tranquil·litat i el Glamur de Hol-lywood amb la Costa Brava postissa, reconstruïda i afegida basada en un oci desbordant creat per a satisfer el turisme de masses.

Aquest tarannà marcarà definitivament el declivi de la Costa Brava i portarà a veritables problemes molt sovint amb irregularitats urbanísti-ques entre promotors de construc-ció, terrenys i pressió popular que encara duren avui en dia.

La lllaminadura de voler contruir en zones protegides, de voler edificar davant del mar és un fet consumat. Els mitjans de comunicació locals es fan ressó massa sovint d'aquestes pràctiques i costa molt combatre els atemptats contra el medi ambient i els espais naturals- i mal que diguin que està prohibit dur-ho a terme. De vegades... no sembla tant clar.

Aquest antagonisme de dues èpo-ques tan diferents, es demostra a través de les paraules que l'any 1955 l'experta en paisatge i coneixement

sobre la Costa Brava, Yvette Barbaza citava: *"He trobat cales tan desertes en ple estiu que he tingut la il·lusió de descobrir alguna llunyana platja igno-rada"*, però a la dècada dels 60 aquest entorn idíl·lic de màgia i natura co-mença a esvaïr-se quan rep la invasió massiva del turisme internacional i comença a créixer desmesurada-ment.

Durant molt de temps, l'estat obre les portes al turisme sense cap pla, sense planificació i al final l'Administració local desbordada, ho acaba deixant tot en mans de la iniciativa privada que es dedica a vendre, especular i construir. El territori genuí empor-danès senzill i tranquil acaba convi-vint amb les segones residències que han proliferat com bolets en els dar-rers anys. La crisi ha agreujat encara més la situació i la radiografia actual d'aquesta ombra de la Costa Brava és veure una base petita de població lo-cal a qui li costa viure per la devalla-da global del poder adquisitiu i per la manca de recursos econòmics de la població en general, convivint al costat de milers de segones residèn-cies fantasma, vivendes buides que cada cop reben menys la visita dels seus propietaris, mancats de poder adquisitiu i que es reserven per venir pràcticament al mes d'agost.

Aquesta situació en que es troba la Costa Brava, de "vaques fluixes" ha fet que s'hagi deixat de sentir aquella expressió tan nostra de "fer l'estiu" -de tan calaix que es feia anys enre-re-, a sentir el sector turístic i comer-cial lamentant-se perquè no ve gent.

REINVENTAR-SE

I si bé el factor del declivi de la Cos-ta Brava és sobretot per motius econòmics, com els estralls de la cri-si que s'ha emportat negocis, locals i botigues molts d'ells emblemàtics, l'experiència adquirida ens demostra que ara la Costa Brava s'ha de rein-ventar. Els diferents agents turístics i comercials s'han de reactivar, s'ha de treballar en equip per maximitzar els recursos i les estratègies d'oferta i de mercat. Amb una clientela que té molts més llocs on anar de vacan-ces a un millor preu, ara, si la Costa Brava vol tornar a estar de moda i a atraure durant bona part de l'any vi-sitants i turistes ha de treballar amb exigència per donar el millor de si, dins un pla ben pensat i ben plani-ficat que pugui oferir molta oferta, diversa i de qualitat.

Caldria que l'Administració es tor-nés a implicar per posar ordre en certs aspectes i ajudés a crear amb el sector turístic, comercial i la gent dels pobles, un model d'èxit que combini el respecte per la natura i l'entorn propi amb el divertiment nocturn. Podem fer possible que la Costa Bra-va torni a ser considerada un lloc de referència per als viatgers si es rein-venta i aconsegueix fer participar al turista dels seus tresors.

"El moment més bell d'un viatge és el seu record". (Laurence Stern)

Eva Sans

@Eva_Sans1492

Truman Capote i Marilyn Monroe ballant (Font: garuyo.com)

Imatge de la Costa Brava

“La república dels pescadors” i el llegat d'un elitisme enamorat de Palamós

Isabel Corominola

El Castell de Sant Esteve de La Fosca, icona històrica del municipi de Palamós, estava destinat a meitat dels anys 30, a ser restaurat pel príncep de Georgia, Alexis Mdivani. Aquells murs seculars penjats en aquest tram escarpat de la costa palamosina havien fascinat a aquell aristòcrata nascut al Caucas.

Alexis Mdivani, convidat de Josep Maria Sert al Mas Juny, va passar a formar part de la història llegendària de la Costa Brava arrel de l'accident mortal que patí, l'estiu de 1935, conduint amb accés de velocitat, el seu Rolls Royce a prop d'Albons. L'acompanyava la seva amant, la baronessa Maud Thyssen que retornava, precipitadament, al niu conjugal a París per la inesperada arribada del marit, el baró Thyssen. Maud va resultar ferida greu. Cap d'un mes, encara amb cicatrius ben visibles, tornava a França acompanyada del baró. A l'Empordà hi deixava les seves valuoses joies. Amb el trasbals de l'accident van desaparèixer i no es trobarien mai més.

“Alexis Mdivani, va passar a formar part de la història llegendària de la Costa Brava”

La tragèdia ha estat tantes vegades contada pels rotatius del país com penjada a la Xarxa de manera virtual en les últimes dècades. Agafem

la història pel biaix amb l'intent de no repetir guió i enfoquem la crònica amb un personatge de repartiment. Barbara Hutton, de 20 anys, una de les dones més riques del món, heretera dels magatzems Woolworth, es casava l'any 1933, a París, amb Alexis Mdivani. Per ella, era el seu primer matrimoni. Mdivani era divorciat de Louise Astor Van Alen, també, rica heretera americana.

“Barbara Hutton es casaria 6 vegades més, un dels seus marits va ser l'actor Cary Grant.”

Si hem de fer cas a tot el que s'ha escrit sobre Alexis Mdivani el podem definir com un aristòcrata caça dots. Barbara Hutton lluia un collaret de 27 perles de jade verd, procedents de la casa imperial chinesa, regal que el seu pare, havia encarregat a la joieria Cartier per celebrar l'enllaç. El nuvi havia rebut com a present de la Barbara, un Rolls Royce Phantom II Drophead Coupe amb matrícula anglesa ALF222. Amb aquest fascinant cotxe Alexis Mdivani es passejava per la Costa Brava, acabat de divorciar de la Hutton, l'estiu de 1935.

Es pressuposa que el príncep granejava després d'un matrimoni tan convenient. En un dels viatges per Europa, abans del divorci, Barbara va comprar un palau a Venècia, l'Abbazia di San Gregorio, a la riba del Gran Canal. Es va rumorejar que la Hutton va escripturar el palau a nom d'Alexis Mdivani.

El famós collar de jade verd (Font: lotusgemology.com)

El príncep Mdivani i Hutton amb el collar al coll a la Metropolitan Òpera de Nova York el 1933 (Font: blouinartinfo.com)

Estat del Rolls Royce després de l'accident del Príncep Mdivani prop d'Albons (Font: Georgian Journal)

Barbara Hutton es casaria 6 vegades més, un dels seus marits va ser l'actor Cary Grant. L'heretara americana malgastaria la fortuna de manera opulent. Eren famosos els seus fastuosos àpats. Es diu que ni tan sols coneixia molts dels convidats, als qui, magnànima, prodigava amb exquisits regals. Un dels àpats més sonats el va fer a l'Hotel Ritz de París amb 2000 comensals. Va comprar un palau a Tànger, el "Sidi Hosni" doblant l'oferta que n'havia fet el General Francisco Franco. Entre 1948 i 1975, hi passava els estius organitzant fastuoses trobades amb els amics. Barbara Hutton, amb l'infortuni de perdre l'únic fill, de 36 anys, en un accident d'avió, amb depressió i la salut deteriorada per l'excés d'alcohol i de consum de drogues, va morir el 1979, als 66 anys. La seva fortuna havia minvat considerablement.

La Companyia Woolworth va canviar el nom comercial, el 1997, per Venator Group. El 2001, la cadena d'establiments es va concentrar en venda de roba i calçat esportiu, adoptant el nom Foot Locker Inc., cadena, de ben segur, coneguda pels lectors d'aquesta crònica.

Tornem a l'Empordà, el 1935, el final tràgic d'Alexis Mdivani va afectar en gran manera a la seva germana la princesa Roussadna (Roussy) Mdivani, segona esposa del pintor Josep Ma. Sert. El matrimoni Sert passava llargues temporades al Mas Juny, a

tocar la platja de Castell, en el municipi de Palamós. Aquell estiu Alexis hi era convidat amb la Maud, la seva amant. La finca de Josep Ma. Sert era pol d'atracció de l'elitisme internacional.

"El matrimoni Sert passava llargues temporades al Mas Juny, a tocar la platja de Castell"

Era l'època en que la pintura de Josep Maria Sert (Barcelona, 1874-1945) gaudia de gran projecció internacional. Tenia obres escampades a França, Itàlia, Bèlgica, Gran Bretanya i als Estats Units. Per mediació de Salvador de Madariaga, Sert s'encarregà de l'ornamentació de la gran Sala del Consell del Palau de la Societat de Nacions de Ginebra (1935-1936). També havia decorat el luxós menjador de l'Hotel Waldorf-Astoria, de Manhattan. I aquí, a Catalunya, es ben coneguda la seva obra a la Catedral de Vic, la decoració del Saló dels Passos Perduts del Palau de Justícia de Barcelona i del Saló de les Cròniques de l'Ajuntament de Barcelona, entre altres.

Tal com citen Rosa Maria Medir i Carles Sapena, autors del llibre "Palamós", Quaderns de la Revista de Girona, núm 15, 1988, (pàgs. 70-71), la llista de personalitats que passaren pel Mas Juny és extraordinàriament llarga: "intel·lectuals, artistes,

polítics, aristòcrates, com Francesc Macià, Barbara Hutton, Paola Negri, Ventura Gassol, Marlène Dietrich, Francesc Cambó, Juan March, el baró de Rotschild, Salvador de Madariaga, Coco Chanel, Visconti,..."

Quatre palamosins estigueren vinculats a Sert durant l'etapa del pintor al Mas Juny: els industrials Josep Miró i Joan Mir, la Maria Trias propietària del prestigiós Hotel Trias, i Dídac Garrell, alcalde republicà que li feia d'administrador.

Algunes d'aquelles vides opulentes i amb fama, i alguns dels objectes valuosos que han ajudat a guarnir la història s'esvaïren com el fum. L'esposa de Sert no va superar la forta depressió provocada per la mort del seu germà, i la de Serge, l'altre germà, que morí un any després a causa d'una caiguda de cavall jugant al polo. Roussy Mdivani moria el 1938, amb 32 anys. El Mas Juny escenari de temps distesos i de trobades alegres esdevenia per a Sert un lloc de trista experiència. El pintor s'acomiadava de Palamós regalant a l'Ajuntament un quadre, "La República dels Pescadors", en deferència a l'amistat amb l'alcalde, Dídac Garrell. L'any 1942, Sert va vendre el Mas Juny als germans Puig Palau.

Després de l'accident, les restes del príncep Alexis Mdivani foren exhumades en un nínxol corrent, a ras de tàpia, al cementiri de Palamós. El 1950, la família en va reclamar el trasllat a Lausana.

>>>

Quadre "La República dels pescadors" de Josep Maria Sert - Ajuntament de Palamós

Imatge del Mas Juny

Les conseqüències de la Guerra Civil van ser implacables, Dídac Garrell, l'alcalde republicà va ser víctima de repressió franquista. Va ser executat el 12 d'agost de 1939. Els murals de Josep Maria Sert a la catedral de Vic van ser destruïts durant la contesa. Sert va refer aquells murals després de la Guerra.

“El Rolls Royce malmès del príncep Alexis va ser embarcat al port de Palamós i dut als Estats Units”

La decoració exclusiva de Sert del menjador l'Hotel Waldorf Astoria que incloïa tot el mobiliari i quinze pintures a les parets, van ser substituïda, els anys 70, per elements imposats per la moda imperant. Les quinze pintures es van vendre i en l'actualitat formen part de la col·lecció d'art de la Fundación Banco Santander. El Rolls Royce malmès del príncep Alexis va ser embarcat al

port de Palamós i dut als Estats Units on va ser restaurat i venut. En una extensa crònica a la Vanguardia, el 7 d'agost de 2010, sobre aquest afer, Josep Playà, esmentava que dos anys abans, el luxós cotxe es podia veure en venda a eBay per 1,1 milions de dolars. El Diari El Mundo, a 1 de març de 2014, anunciava que el collar que va lluir la Hutton en el seu casament amb el príncep, seria subhastat a Hong Kong, per Sotheby's, el 7 abril. A la subhasta el collar va ser adjudicat a la joieria Cartier per 20 milions d'euros, el doble del preu de sortida.

I de tot plegat a Palamós que en queda?

En resta un pòsit d'història d'aquell col·lectiu elitista que ha donat prestigi a Palamós com a vila receptora de gent d'arreu. Aquells estadants del Mas Juny van col·locar el primer esgraó de l'escalada turística que seguiria més tard.

Però la reminiscència tangible és el llegat de Josep Maria Sert als palamosins: el quadre mural “La Repú-

blica dels Pescadors”, patrimoni de la vila. Aquest oli, amb resina en pols d'or, de 287 x 278 cm, presideix la Sala Noble de l'Ajuntament. Aquesta obra de Sert va capejar els temps hostils. Durant la Guerra Civil, el quadre va ser resguardat al Mas Juny i retornat a l'Ajuntament de Palamós després de la Guerra. Va ser una sort que amb un nom tan explícit, sobrevisqués a la repressió del nou règim. El nom es va endolcir, es coneix també com “La Barca de Catalunya”.

“A la subhasta el collar va ser adjudicat a la joieria Cartier per 20 milions d'euros”

Referint-se a la bandera que Sert va pintar en el quadre, Rosa Ma. Medir i Carles Sapena, fan el següent comentari: “La bandera republicana va ser retocada després de la Guerra per a fer-la -nacional-. L'ultratge a l'obra perdura”.

VINS I LICORS GRAU

ara més a prop teu amb

WWW.GRAUONLINE.COM

+ de 9000 referències
en Vins i Licors

GRUPO GOURMETS

MILLOR BOTIGA ESPECIALITZADA 2014

www.grauonline.com · www.vinsilicorsgrau.com

C/ Torroella, 163 · 17200 Palafrugell · Girona · Tel: 972 301 835

La Processó de Verges i la Dansa de la Mort

Representació antiga de la Dansa de la mort

Redacció

TRADICIÓ

La Processó de Verges és una representació teatral. L'Església va fer servir el teatre com a recurs evangelitzador. La missa es feia en llatí i, per tant, era molt difícil per a la gent del poble poder seguir els manaments eclesiàstics, de manera que el teatre era un bon recurs per a poder ensenyar la doctrina en llengua vulgar, el català, i amb una tècnica teatral més lliure, més popular, més propera al fidel.

El misteri que es representa a Verges es basa en un llibre en vers de fra Antoni de Sant Jeroni, Representació de la sagrada Passió y Mort de Nostre Senyor Jesús, de 1773, i és l'adaptació, amb una certa personalitat, coherència historicista i seguint l'estil de versions anteriors, algunes de tradició medieval, del drama de la Passió. Per aquest motiu va ser impresa repetidament, amb afegitons i manlleus, i ha estat reeditada fins avui dia i utilitzada per moltes poblacions en les seves representacions de Setmana Santa.

El primer testimoniatge documental sobre la Processó de Verges data de 1666, en el qual es fa una referència puntual a la Processó del Dijous

Sant i es parla de la representació vergelitana com un costum. Algun dels seus quadres ens remet plenament a l'època medieval.

La processó s'escenifica el dijous Sant i s'inicia a les cinc de la tarda amb una desfilada de Manages que dura dues hores. Aquests recullen les imatges repartides per tot el poble i les porten fins a l'església on romanen exposades fins a la nit, moment de la processó.

Aquesta consta de dues parts. La primera comença a la plaça Major a les deu i és accessible pels espectadors que han comprat entrada. En aquest entorn de muralles antigues s'escenifica la vida de Jesús, posant un especial èmfasi en la darrera etapa: la mort i resurrecció.

Un cop acabat s'arriba a l'església on hi conflueixen els diferents personatges que formen part de la processó i vida de Jesús. A partir d'aquí s'inicia el punt de partida de la Processó amb torxes enceses i els carrers de Verges esdevenen els llocs de la Via Dolorosa.

LA DANSA DE LA MORT

En el decurs de la processó hi destaca una veritable joia única de la cultura popular: la Dansa de la Mort.

En aquesta dansa, cinc esquelets salten al so d'un tabal, col·locats en forma de creu i amb un seguici de quatre personatges més. El cos principal de la Dansa de la Mort és format per dos adults (la Dalla i la Bandera) i tres infants (dos Platets, que porten un plat amb cendra, i el Rellotge, que assenyalava un rellotge sense broques). La Mort ens avisa que no perdona ningú (amb la bandera), ens sega la vida (amb la dalla) i ens recorda que a qualsevol hora (rellotge sense broques) acabarem convertint-nos en cendra (platets).

LA PERVIVÈNCIA DE LA TRADICIÓ

Verges és l'única població que conserva viva una tipologia de Dansa de la Mort, reminiscència de ritus ancestrals de culte als difunts. Aquest tipus de dansa macabra està molt associat a les epidèmies de pesta negra que van assolir Europa entre els segles xiv i xvii. La Dansa de la Mort indica el pas del temps, el pas inexorable d'un temps que mena tots els homes (rics o pobres, nobles o pagesos) a la mort.

>>>

Detall dels manages de Verges. (Font www.laprocesso.cat)

ENTREVISTA A TONO CASABÓ, PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE LA PROCESSÓ DE VERGES

-De quan data la Processó de Verges ?

La Processó de Verges és de 1666, ho sabem perquè està documentat que es compraven ciris al Bisbat per la processó. Una cosa és la processó i l'altra la famosa Dansa de la Mort. Verges de fet és l'única població que conserva viva una tipologia de la Dansa de la mort. Es diu que a Europa durant els segles XV i XVI a causa de la pesta negra hi havia moltes representacions d'aquest tipus. Era la manera que tenia l'església d'informar la gent. Hi ha estudis que situen la seva aparició a l'època medieval i d'altres més recents mostren el format de la dansa de la mort més similar a les danses del Barroc, per la qual cosa potser es pot emmarcar en aquesta època, però no hi ha res definitiu.

-Quina participació hi té el poble ?

Total. La gent de Verges hi participa, sigui d'una manera o una altra. La tradició de la Processó i de la Dansa de la Mort s'ha conservat perquè ha anat passant de generació en generació. Si ho sabem transmetre als nostres fills, perdurarà.

-Ha evolucionat la Processó de Verges ?

Cada any a nivell pressupostari van canviant les coses i en cada temporada cal comprar material nou, substituir-ne de vell... La Processó de Verges conserva el mateix format que prové dels anys 50, però la innovació més gran la vam fer quan Lluís Llach esdevingué el director escènic durant els anys 2009 a 2011. Ell va incorporar elements i millores modernes amb una ambientació més cuidada i uns efectes especials. Va ser director escènic durant un temps fins que va plegar però abans de marxar, ensenyà i formà a un equip de direcció, que segueix les seves passes. Ara, continua col·laborant però d'una altra manera.

Redacció de El Far de l'Empordà
amb la col·laboració de www.laprocesso.cat

PROGRAMA DE LA PROCESSÓ DE VERGES - DIJOURS SANT -

- 7 A LES 5 DE LA TARDA,
DESFILADA DE LES MANAGES (ROMANS)
- 7 A LES 10 DEL VESPRE,
REPRESENTACIÓ DEL MISTERI DE LA PASSIÓ A LA PLAÇA MAJOR.
- 7 A LES 12 DE LA NIT,
LA PROCESSÓ PELS CARRERS DE VERGES.

Telèfon d'informació 972 78 09 74 i 972 78 00 07
Urgències durant el Dijous Sant: 600 111 517

Venda d'entrades: www.laprocesso.cat/entrades.129.html
Més informació: www.laprocesso.cat

Detall de la processó de Verges. (Foto Núria Clara)

L'ambient místic de la processó. (Foto Núria Clara)

La dansa de la mort. (Foto Núria Clara)

Temps de primavera i de mones

Eva Sans

La primavera assenyala el desvetllament de la naturalesa després de la hibernada. Els pobles clàssics, conseqüents amb aquesta idea de renaixement, feien començar l'any per la primavera. Arreu d'Europa, durant els mesos de febrer i març se celebren encara nombroses festes que simbolitzen la mort de l'any, vell i caduc; en els mesos d'abril i maig, en canvi, es festeja el reviscolament de les forces de la natura i el retorn de la vida.

La primavera s'estén del 21 de març al 21 de juny.

La setmana santa és el període que va des del Diumenge de Rams quan acaba la Quaresma, fins al Diumenge de Pasqua. En aquest període, és temps de vacances i les escoles fan festa també.

Els orígens de la festivitat es basen, en la cultura i la tradició cristiana i s'expressen a través de

processons, rituals i representacions teatrals en commemoració als últims capítols de la vida de Jesús: quan arriba a Jerusalem i se'l proclama Salvador fins que és crucificat i ressucita.

Són altament destacables els dies en que se celebren les processons el Dijous, Divendres i Dissabtes Sants. N'hi ha arreu de Catalunya i compten amb una alta participació popular. L'endemà després de la Ressurrecció, el Dilluns de Pasqua, se celebren processons, benediccions, ballades de sardanes, dinars populars... i també s'organitzen romeries i cantades de Caramelles. Les colles de cantaires van recorrent carrers i places oferint les seves cançons.

LA MONA DE PASQUA

La mona de pasqua és un pastís que els padrins regalen als seus fillols i filloles el Dilluns de Pasqua. La tradició respon al fet que en aquesta data s'havia acabat el període de dejuni i abstinència de Quaresma. L'origen de la

paraula MONA prové de l'àrab *munna*, que vol dir regal. La mona ha de tenir tants ous com anys té el nen. El fet que porti ous és perquè els ous signifiquen vida, i representen la vida que comença. Originàriament, les Mones eren un pastís amb un ou dur a sobre. Encara n'hi ha de Mones tradicionals, però ara el que majoritàriament s'hi pot trobar són veritables obres d'art de tota classe de gustos i colors, amb figures més elaborades de xocolata més que no l'ou de xocolata. També els nens i les nenes poden trobar de ben segur els seus ídols amb figures com jugadors del Barça, o herois de còmics. També resulta curiós que segons les zones geogràfiques es coneix la Mona com el pastís amb la figura o solament la figura.

Font: sortirambnens.com i "Calendari de la cultura tradicional viva segons Joan Amades (1991)".

Eva Sans
@Eva_Sans1492

receptari

MONA DE GLAÇA DE XOCOLATA

Ingredients:

Per al pa de pessic:

- 4 ous
- 125 g de sucre
- 125 g de farina
- 1 cullerada petita de llevat en pols (tipus Royal)
- ratlladura de mitja llimona

Per a la glaça de xocolata:

- 66 g d'aigua mineral
- 480 g de sucre
- 320 g de nata líquida per muntar
- 100 g de cacau amarg en pols
- 3.5 fulles de gelatina

Per al farcit de trufa cuïta:

- 100 g d'aigua mineral
- 100 g de sucre
- suc de mitja taronja
- 50 g de cobertura de xocolata negra
- 50 g de nata líquida
- 20 g d'avellanes torrades
- 100 g de mermelada de taronja
- ametlles filetejades

Preparació:

Per al pa de pessic:

El pa de pessic és millor preparar-lo el dia abans.

Es preescalfa el forn a 180°C (350°F). En un bol, es baten els quatre ous juntament amb el sucre, fins que quedi una massa blanquinosa i espumosa. A continuació, s'afegeix poc a poc, la farina tamisada, el llevat, i la raspadura de llimona tot barrejant-ho amb cura per tal que no es desmuntin els ous. S'aboca en un motlle untat amb mantega (de 20 cm de diàmetre). Es cou al forn a 180°C (350°F) durant uns 30 minuts (fins que l'escuradents surti net).

Per a la trufa cuïta:

En un cassó, es posa a bullir la nata i quan sigui calenta s'afegeix la cobertura de xocolata i es remena fins aconseguir una mescla homogènia. Es deixa refredar i s'hi barregen les avellanes torrades i ben triturades (com un puré). Es reserva a la nevera 12 hores.

Per a la glaça de xocolata:

En un bol, s'hidraten les fulles de gelatina amb aigua freda. En un cassó, es bull l'aigua amb la nata líquida i el sucre. Es retira del foc i s'hi afegeix el cacau en pols. S'hi passa el túrmix a velocitat baixa (per tal de no introduir bombolles d'aire) fins que quedi una mescla homogènia.

A la mescla anterior, s'hi afegeix la gelatina ben escorreguda i es barreja fins que es dissolgui completament. Es passa la glaça per un colador xinès per evitar cap grumoll. Es deixa reposar un mínim de 6 hores a la nevera.

Muntatge:

S'elabora un almívar amb l'aigua i el sucre i el suc de taronja. En un cassó s'escalfa i es va remenant fins que s'aconsegueixi una textura de xarop. Es retira del foc i es reserva.

Es talla el pa de pessic de forma que al final s'obtinguin 3 pisos iguals.

Amb l'ajuda d'un pinzell, s'unta la base amb l'almívar. Es farceix amb la trufa cuïta (distribuïnt-la uniformement).

S'unta el segon pis igual que la base, i es farceix amb la mermelada de taronja.

Es col·loca el tercer pis i s'unta tot el pastís amb l'almívar.

Per a la glaça, es retira de la nevera i s'escalfa al microones a baixa potència, fins que arribi a 40°C (104°F).

Es col·loca el pastís al damunt d'una reixeta amb una safata a sota (per recollir la glaça que regalimi). S'aboca la glaça pel damunt del pastís, procurant que el cobreixi completament. (Si veiéssiu que amb una capa no queda uniforme, hi podeu fer una o dues capes més).

A continuació, s'hi enganxen unes ametlles filetejades i torrades a la base.

Es deixa endurir la glaça i ja podeu decorar al vostre gust (amb els ous, plumes i pollets).

www.cuinaperllaminers.com

Mercè Dalmau

NOUS TEMPS PER A CATALUNYA (I PER L'EMPORDÀ)

De Berenguer de Cruïlles fins a Carles Puigdemont moltes coses han passat a la història de Catalunya i a les seves institucions de govern. El primer dels dos presidents, recordem-ho, era baixempordanès, i tal vegada, s'autoaplicà el rol d'autèntic far i guia d'aquella institució de nova trinca creada per recaptar i gestionar recursos del poble català. Justament allò que ara més

ens manca, degut a un més que injust dèficit fiscal suportat per tots els catalans. Carles Puigdemont, entre les comarques de la Selva i el Gironès, no és empordanès però em diuen que coneix bé el conjunt de les nostres contrades i és sensible als nostres reptes territorials, que són els d'una terracruïlla d'entrada i de sortida de gentes diverses, mercaderies, serveis o idees. Una Unió Europea en petit? Potser sí, per bé que les nostres infraestructures disten massa de l'homologació i qualitat europees. Un repte a totes llums pel nou estat ens diria el també empordanès Joan Amorós, president i ànima de Ferrmed. Avui qüestionar, com irresponsablement fan alguns l'espai de llibertats Schengen, és fer mal a l'Empordà i, no cal dir, al conjunt d'Europa. De l'Empordà, Alt o Baix tan se val, han sortit prominents pensadors, defensors d'idees trenca-dores davant ordres injustos i insatisfets. Del liberalisme, en sentit ampli, i de la divisió de poders n'hem fet bandera, d'igual manera, que en el combat

polític i ideològic moltes veus s'han alçat per una revisió de tantes coses ineficaçment existents. Pallach, Pi i Margall, Irla i d'altres, l'Empordà sent el batec del cor polític a l'esquerra, el cap, potser més a la dreta, resta català, ara i sempre.

L'Empordà i Catalunya sempre van lligades de la mà, una certa enveja es cova lluny de les nostres terres, per tal sintonia deliciosament harmònica. No som millors que la resta, ni pretenem ser-ho convindríem, però tot sovint hem estat avantguarda, guardians d'essència i sentiment de reducte darrer, mur de contenció dels nostres enemics. Llarga vida a Catalunya i al nostre petit, poblat i deliciós Empordà també. Tantes vegades es parla de Catalunya, quan de veres, es fa de l'Empordà.

Marc Gafarot i Monjó
@MarcGafarot
Periodista

CICLOGÈNESI EXPLOSIVA

Aquests mesos des del plebiscit guanyat per un 55% dels vots han confirmat que l'anomenat «procés» es mou a velocitat de creuer i ha entrat en una nova etapa. Som en fase política.

El sorgiment de l'Estat Català requereix escenari nou, ha de ser un canvi de règim o no serà. Els vells partits vassalls de la metròpoli s'esfondren donant pas a engendres desesperats. L'espai polític que ha estat la centralitat està en catarsi, els Convergents proven de trobar-se sense cercar gaire i la «U» és en seppuku ritual pels antics déus. La CUP rebrincada va trobant el seu camí, el progressisme multiplexi-indefinit volta pel corral esfereït i Esquerra es vol pall de pallar mentre la palla vola entramuntanada. Enmig de tot neix Demòcrates volent visió d'Estat i superar la definició esquerradreta en el canvi de paradigma, han entès la pel·lícula. Plenament escenari previ al canvi de règim.

Però els catalans som de complicar-ho. Ara encetem un període consti-

tucional volent que tothom, invasors i colons estrangers inclosos, s'afegeixi a dir la seva i escriure un document, que es preveu gegantí, definidor de tots els ets i uts d'aquest volgut «nou» Estat i la comunitat/poble/Nació que el genera...

Som un Estat ocupat, amb una tradició constitucional de segles d'evolució, on la Nació es defineix continuament en Corts i Constitucions, no és encotillada per elles. Ens hem de deslliurar de l'ocupació, ser Catalunya, reprendre el camí estroncat i tornar a exercir com el poble més lliure del Món.

Sembla senzill.

Salvador Bonada
@salvadorbf
Associació Vibrant

El Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí es consolida en el panorama museístic català

Eva Sans

El Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí continua incrementant el número d'usuaris i assolint fites que el consoliden com un equipament clau de la cultura torroellenca i un referent a les comarques gironines, que el situen amb força en un lloc molt destacat del panorama museístic català.

El 2015 es van inaugurar un total de 9 exposicions i es van mantenir activitats de referència com les X Trobades de Música, les IX Jornades de Política Internacional i la XII Jornada Ernest Lluch, així com el cicle de visites guiades d'estiu, les activitats per a escolars, el suport a la recerca i el pessebre monumental de Josep Mir, entre d'altres. També es va continuar reforçant el treball en xarxa amb d'altres equipaments

i els lligams amb el Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i amb el projecte Life Pletera.

PAPER DESTACAT DEL MUSEU DE LA MEDITERRÀNIA

Ho és en el món museístic gironí formant part de diferents comissions engegades per la Xarxa de Museus de les Comarques Gironines. També ha participat en alguns

"El museu continua apostant per la recerca, la investigació, la divulgació."

projectes a nivell de país impulsades per la Generalitat de Catalunya, com ara el desenvolupament de l'APP VisitMuseum o la comissió per treballar a nivell de país les relacions entre museus i parcs natural.

El museu continua apostant per la recerca, la investigació, la divulgació. En aquest sentit, és molt significatiu el servei que s'ofereix des del Centre de Documentació, que no para de créixer en dipòsits i usuaris, i des de l'àrea educativa, que el 2015 va oferir les seves propostes pedagògiques a més de cinc mil escolars.

ACTIVITATS DEL 2015

L'equipament es consolida com a espai cultural de referència, especialment en els àmbits de la música, l'art, la recerca, el patrimoni cultural i les activitats pedagògiques.

L'apartat expositiu va estar marcat per la posada en marxa d'un nou cicle d'art, sota el títol Camins, a l'Espai Montgrí, de març a octubre, i pel comiat del comissari Eugeni Prieto, que després de 10 anys passava el relleu i tancava un exitosa etapa al capdavant de les exposi-

cions d'art al museu. El nou cicle Camins va oferir quatre propostes de creadors que tenien en comú desenvolupar el seu treball artístic molt a prop de nosaltres i que utilitzen, més enllà dels materials o les tècniques que fan servir per expressar-se, altres disciplines amb les que complementen o justifiquen la seva creació: I capricci, de Tano Pisano; Sinèdoques femenines, de Laura Salvador, Hipnosi, d'Adrià Ciurana i A-10, la mostra amb que s'acomiaava Eugeni Prieto.

AMPLI VENTALL DE PROPOSTES EDUCATIVES

Per a totes les edats, en les quals hi van participar 5.680 estudiants, una xifra sensiblement superior al 2014. El museu continua apostant per una àrea educativa potent i professional, que estigui en permanent contacte amb els centres educatius, també participà activament en el projecte El Parc a l'Escola i es responsabilitza del desenvolupament del projecte educatiu i de sensibilització que es promou en el marc del projecte Life Pletera (2014-2018).

Va realitzar visites guiades a 5.603 persones i grups que havien contractat algunes de les propostes que oferien. Això representa un augment considerable respecte el 2014. Aquest és un dels apartats amb més potencial de creixement.

“Des del museu es vetlla activament per la custòdia del patrimoni cultural del municipi.”

FOMENT I SUPORT A LA RECERCA

La tasca del Centre de Documentació es consolida plenament com un servei imprescindible. Uns 217 hi van passar, i fruit d'aquesta bona feina generadora de confiança, el Centre de Documentació continua augmentant el seu fons documental. Cal destacar l'increment de treball relacionat amb el Parc Natural i l'entrada de fons com el de l'orquestra Caravana o el de l'Associació Cor de Carxofa. Així mateix, des del Centre de Docu-

mentació, amb la voluntat de ser un altaveu per diferents recerques i treballs realitzats al llarg d'aquest any, es va organitzar el III Fòrum de Recerca del Baix Ter.

LA CONSOLIDACIÓ DEL TREBALL AMB EL PARC NATURAL

El museu custodià tot l'apartat d'educació del parc, realitzant les activitats educatives del parc però també ha desenvolupat tasques dins el curs de Guies i informadors del Parc Natural.

En aquest sentit, l'activitat s'ha vist molt reforçada pel treball col·laboratiu que es fa a través de la Xarxa Territorial de Museus de les Comarques de Girona, ens del qual en forma part des de la seva constitució.

Des del museu es vetlla activament per la custòdia del patrimoni cultural del municipi. En aquest sentit, el seu director és el director és el coordinador d'aquesta àrea municipal. En aquest àmbit, el fet més rellevant va ser l'obertura de la Mina d'aigua de Torroella de Montgrí, que després d'un parell d'anys d'obres, s'ha

convertit en un atractiu turístic i cultural del municipi.

També va participar en les 7nes Jornades i Tallers de Memòria Oral un projecte de l'Observatori del Patrimoni Etnològic i Immaterial. Unes jornades i tallers que representen un recorregut per conèixer les vivències de moltes persones, al mateix temps personals i representatives del batec de la nostra societat.

VISITES GUIADES: TORROELLA I L'ESTARTIT AMB ENCANT

És el nom de les visites guiades per persones curioses l'estiu del 2015 el Museu de la Mediterrània va presentar quatre propostes de visites guiades pel Baix Ter serveix de fórmula per difondre i donar a conèixer una visió integral del territori, on la natura s'entrelliga amb les activitats humanes i del seu passat.

En l'apartat de recerca, es va donar continuïtat al projecte *Fer de música*, iniciat el 2009 porta a terme un treball de recerca i recollida del patrimoni material i immaterial relacionat amb la feina dels músics de les cobles – orquestres, típiques formacions catalanes nascudes a les comarques de l'Empordà a mitjans del segle XIX.

Eva Sans
@Eva_Sans1492

RENT A CAR

www.mascamotor.com

T. 972 301 530 - 972 301 123
M. 659 936 774

C/ de la Lluna, 51 · 17200 Palafrugell (Girona)
F. 972 301 001 · A/e: info@mascamotor.com

OCELLERIA LA SELVA

FRANCESC GUTIERREZ
TEL: 629764936
C/ Verga del carme n. 6
17230 Palafrugell
MASCOTES, ACCESSORIS, ALIMENTACIÓ

20% Dte
SAC DE PINSO
ROYAL CANIN DE
8, 10, 12, 15 KG
PER A GAT I GOS

GAMA ALTA
10% Dte.

Racó del Lector

Nota. Les cartes adreçades a El Far de l'Empordà han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i DNI, de manera que no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Els escrits cal que no superin les quinze línies o els 1.000 caràcters d'extensió. El Far de l'Empordà es reserva el dret a publicar escrits ofensius, que facin apologia de guerra, del racisme, del maltracte animal o d'altres tipus de violència. Els textos han d'anar adreçats a redaccio@elfardelemporda.cat.

ZONES BLAVES

Sóc conscient de què la meua queixa quedarà perduda a l'espai sideral però considero que és el mínim que puc fer com a ciutadà que paga religiosament tots els seus impostos. Des de fa uns anys estem patint una plaga que no sembla pas que tingui intenció de remetre. Em refereixo a les zones blaves, aquestes àrees delimitades per pintura d'aquest color i que ens indiquen que per deixar el cotxe estacionat en elles, cal passar prèviament per caixa.

Originalment, aquesta història de les zones blaves, va néixer amb la idea de regular l'estacionament de vehicles en centres urbans de grans nuclis de població i especialment en zones eminentment comercials. Això provocava una major mobilitat de vehicles, cosa que beneficiava el comerç de la zona.

El problema va venir a partir de què els ajuntaments d'altres municipis no tan grans, s'adonessin que allò podia ser una font important d'ingressos, que podien ajudar a pal·liar les malmeses arquitectures municipals, en molts casos buides, per gestions nefastes. Dit i fet, el ciutadà

com sempre, a pagar la festa. Ara i especialment a la nostra comarca, tot el que estem aconseguint, és que el turista quant marxa, ho fa fart de pagar cada dues hores, per tenir el cotxe lliure de sancions. I després ens queixem de què la temporada turística cada cop és més curta. Quina poca vista!

Miquel Cardellach
(Corçà)

PISOS AMB "OCUPES"

Comença a ser realment esfereïdor veure a la situació que estem arribant amb aquests que es fan dir "ocupes" i que no són altra cosa en la seva major part, que delinqüents. No vull entrar en els casos d'aquelles famílies que per qüestions diverses s'han trobat al carrer, amb criatures i que no tenen altre remei un cop l'administració no fa res per ells, que mirar de ficar-se en algun lloc. Els nanos no han de patir els problemes generats per altres, sigui qui sigui.

El que de debò no és seriós, és que gent amb poques ganes de treballar per no dir cap, gent que viu de la droga o d'altres "trapitxeos" gens legals i que actuen amb la raó de la força, es permetin el luxe d'entrar com ja ho han fet en diverses poblacions del territori, ocupin habitatges que ja tenen propietari i que aquest quedi absolutament sense protecció jurídica. Aquesta gent, pren la llum de l'escala, l'aigua i tot allò que calgui, ah i sobretot, que a cap propietari li passi pel cap tallar el subministrament

energètic perquè llavors, la llei cau al damunt amb tot el seu pes. És això un país seriós? És això el que volem deixar als nostres fills? Que se n'ha fet del dret a la propietat privada i de la seva inviolabilitat?

Gloria Escuer
(LA Bisbal d'Empordà)

Marxa Nòrdica a l'Empordà

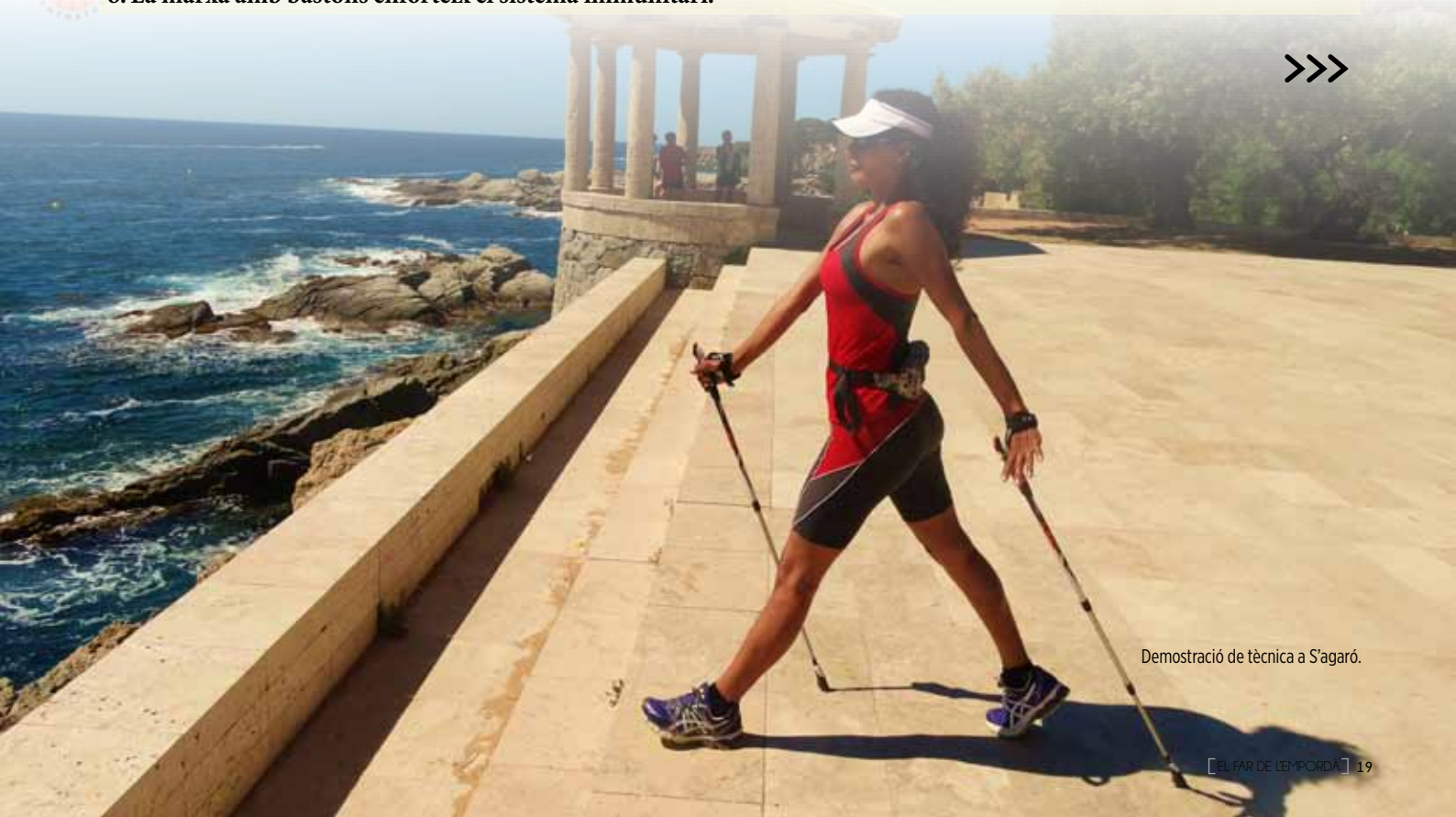
Conegut internacionalment com a “Nordic Walking”, les primeres homologacions d'aquesta pràctica esportiva es produeixen als països del centre i el nord d'Europa a finals dels anys 90 del segle XX. El terme “Marxa Nòrdica” deriva de l'ús de bastons similars als de l'esquí de fons -també dit “esquí nòrdic”-, doncs justament va ser als països escandinaus on des de feia dècades es seguia fent servir la mateixa tècnica d'impuls amb braços per mantenir el to físic del cos durant els estius.

Els estudis més recents de fa uns 15 anys enrere, van demostrar que aquesta modalitat de marxa a peu fent servir bastons adaptats, permet compensar els grans dèficits biomecànics que pateix el cos de les persones d'una societat moderna molt sedentària. Tanmateix, a països com Alemanya, la “Marxa Nòrdica” està reconeguda dintre dels programes de la seguretat social com a pràctica ideal per al manteniment corporal i la vida saludable, i també com a pràctica ideal per la rehabilitació de malalts de càncer o d'altres problemes de salut.

La conclusió dels estudis en qüestió sobre els beneficis de la “Marxa Nòrdica” és realment contundent:

1. La marxa amb bastons permet moure el 90% dels músculs del cos.
2. La marxa amb bastons fa augmentar el subministrament d'oxigen a tot l'organisme.
3. La marxa amb bastons permet mantenir quatre de les cinc formes principals de l'aparell locomotor; la resistència, la força, la mobilitat i la coordinació.
4. La marxa amb bastons descarrega tensions a la zona de l'esquena i el cap.
5. La marxa amb bastons retarda l'envelliment.
6. La marxa amb bastons ajuda a eliminar les hormones de l'estrès.
7. La marxa amb bastons economitza el treball del cor.
8. La marxa amb bastons enforteix el sistema immunitari.

Demostració de tècnica a S'agoró.

Excursió en grup organitzada a Ullastret.

Sergi Lara, guia de muntanya professional

De la mateixa manera, adquirir l'hàbit de caminar amb bastons i aplicar la tècnica de la "Marxa Nòrdica", dona també beneficis directes des del punt de vista emocional, i en definitiva, garanteix una pràctica de vida saludable amb un baix risc

"La marxa amb bastons permet moure el 90% dels músculs del cos"

de lesions. En aquest sentit, des de les mateixes institucions de la Unió Europea s'està tractant d'incentivar tot el que tingui a veure amb els anomenats "itineraris saludables i pràctiques de vida saludable", que a casa nostra es canalitza a través de les accions promogudes des del Departament de Salut de la Diputació de Girona (Dipsalut). El darrer esglaió de la cadena el conformen els professionals del sector, els tècnics

esportius i els interpretadors del territori, sense els quals no hauria estat possible la introducció de la "Marxa Nòrdica" a les terres empordaneses. Des de finals de l'any 2015, el Club Nordic Walking Costa Brava, amb seu al municipi de Mont-ras, ofereix tots els serveis per gaudir d'una modalitat de marxa que sens dubte ja esdevé tota una filosofia de vida per als seus practicants, encara més si tenim en compte que l'Empordà guarda un dels millors espais geogràfics d'Europa per desenvolupar aquesta pràctica, ja sigui a través dels espectaculars camins de ronda de la costa, o bé a través d'un harmònic decorat rural. Per a més informació (cursos d'iniciació i excursions guiades): info@montnatura.com.

Sergi Lara

Guia de muntanya professional i autor de 20 llibres sobre turisme actiu i viatges

**GRACIA & MERCÈ
ASSEGUANCES, S.L.**

AGÈNCIA D'ASSEGUANCES EXCLUSIVA DE ALLIANZ
C0109B55096382

C/ Enric Vincke, 3 - 17230 Palamós (Girona)
Tel./Fax: 972 31 23 49 - Mòbils: 630 136 006 - 666 209 833
gmassegurances@hotmail.com

Camins

Carretera d'Ullastret a Palau-Sator (Baix Empordà)

L'Empordà?, és llum, és tramuntana, draceres, el mar, una plana..... i és camí en penombra, és carretera calma enmig de turons arbrats. El camí és l'Empordà.

Foto i text:
Núria Clara Corominola
melangia.wordpress.com

Palamós

RETORN DEL CANÓ DE PALAMÓS AL SEU EMPLAÇAMENT TRADICIONAL UN COP FINALITZADES LES TASQUES DE CONSTRUCCIÓ DE LA NOVA CURENYA

Aquesta base del canó es trobava en un estat molt precari a causa de la degradació de la fusta exposada a la intempèrie, i per aquest motiu, l'Àrea de Patrimoni de l'Ajuntament de Palamós va decidir retirar el canó i construir una nova curenya. Aquesta peça s'ha replicat durant els darrers mesos en una fusteria local utilitzant la fusta idònia per a suportar el pes del canó i la climatologia. El cost de l'operació ha estat d'uns 3.000 euros. El conegut canó, immortalitzat amb la famosa havanera del mestre Ortega Monasterio, és una peça d'artilleria del segle XVIII que pot correspondre a un gran vaixell o bé a la defensa de costa. L'Àrea municipal de Patrimoni preveu realitzar i de manera progressiva aquesta mateixa operació de restauració a les curenyes dels dos canons restants ubicats al passeig del Mar.

El passat 29 de febrer es va procedir al retorn al seu emplaçament habitual, del reconegut "canó de Palamós", que des del passat mes de desembre es trobava en fase de rehabilitació i

L'alcalde de Palamós, Lluís Puig durant la instal·lació del canó

millora, concretament amb la construcció d'una nova curenya del canó, la base de fusta que suporta aquesta peça d'artilleria i que es trobava en un estat molt precari a causa de la degradació de la fusta exposada a la intempèrie.

NOVA CURENYA

La curenya es va traslladar a una fusteria local on es va replicar amb la fusta idònia per a suportar el pes del canó i la climatologia. El cost d'aquesta operació ha estat d'uns 3.000 euros. El retorn del canó és situa a l'accés des de la Planassa al barri vell de la vila, concretament en el carrer que li dona nom, del Canó.

L'Àrea municipal de Patrimoni preveu realitzar i de manera progressiva aquesta mateixa operació de restauració a les curenyes dels dos canons restants, també de la mateixa època, ubicats al passeig del Mar.

EL CANÓ DE PALAMÓS

El conegut canó, immortalitzat amb la famosa havanera del mestre José Luis Ortega Monasterio i que es recorda amb una placa ubicada al mateix carrer del Canó, és una peça d'artilleria del segle XVIII que pot correspondre a un gran vaixell o bé a una peça de vigilància de costa. Es creu que devia formar part de les defenses de Palamós i que en la Guerra del Francès fou llençat a mar per tal d'inutilitzar-lo.

El canó fa 3,10 metres de llarg, 55 centímetres de diàmetre a la culata i prop de dues tones. És del tipus "de 24", segons les marques estampades i que avui ja no es llegeixen, això vol dir que llançava boles de ferro de 24 lliures de pes. Fou descobert el 1957 per membres del Centre de Recuperació i d'Investigacions Submarines-CRIS, entre els que hi figuraven l'Eduard Admetlla i el palamosí Robert Díaz. Va ser el primer d'uns quants més que es localitzaren a la zona de la Llosa.

S'INICIA EL PROCÉS D'INSTAL·LACIÓ DE TANQUES PERIMETRALS A DIVERSOS PARCS I INFANTILS DEL MUNICIPI

Les tasques són a càrrec dels operaris de la Brigada Municipal que durant els darrers dies ja han muntat la tanca a tot el voltant de l'àrea de jocs infantils de la plaça de Pere El Gran. La mateixa operació seguirà en l'àmbit de la plaça del Comtes de Palamós i, en el cas del parc de l'Arbreda, s'ampliarà el perímetre de tanca fins ara instal·lat. L'objectiu de la ubicació d'aquestes tanques de fusta és el de poder delimitar l'espai de joc dels altres usos de les places, augmentant la seguretat dels seus usuaris i evitant l'accés dels gossos. L'Ajuntament de Palamós ja té instal·lat aquest tipus d'elements en parcs infantils com el del passeig del Mar, les places del Pedró i el Tennis o el parc dels Països Catalans, i l'objectiu és seguir augmentant progressivament el nombre d'espais de jocs protegits amb tanca.

Les noves tanques de seguretat

SEGURETAT

L'objectiu de la ubicació de les tanques és el de poder delimitar l'espai de joc per a infants dels altres usos de les places o els parcs, augmentant la seguretat dels seus usuaris i evitant el possible accés dels gossos.

Palamós ja té instal·lat aquest tipus d'elements en parcs infantils com el del passeig del Mar (a l'alçada del carrer de Rosselló), les places del Pedró i el Tennis o el parc dels Països Catalans, i l'objectiu és seguir augmentant

progressivament el nombre d'espais de jocs protegits amb tanca perimetral, com ha estat el cas de la plaça Pere el Gran, al barri de les Cases Noves, a la plaça dels Comtes de Palamós i com es farà també a l'Arbreda.

Per altra banda, a la plaça de Mossén Gumersind Vilagran al nucli de Sant Joan s'han renovat els elements de jocs existents. L'objectiu és seguir augmentant el nombre d'espais de jocs protegits amb tanca perimetral.

Taller AVINGUDA

REPARACIÓ I
MANTENIMENT
DE L'AUTOMÒBIL

CÀRREGA DE L'AIRE
CONDICIONAT

La Bisbal d'Empordà

CAMPANYA DE PROMOCIÓ TURÍSTICA: SESSIÓ INFORMATIVA PER A ESTABLIMENTS, RESTAURANTS I COMERÇOS.

Els caps de setmana del 7 de maig al 30 d'octubre 2016 s'organitzaran visites guiades a la Bisbal d'Empordà, Peratallada, Cruïlles, Monells, Corçà i Ullastret per tal de fer créixer el nombre de visitants i la despesa turística en el territori al llarg de l'any. Les persones que realitzin aquestes visites rebran un descompte en aquells establiments que s'adhereixin a la campanya promocional turística, adreçada principalment a turistes de Catalunya, Espanya i sud de França.

Aquesta campanya promocional turística s'emmarca dins el Pla estratègic de desenvolupament econòmic i d'ocupació de la Bisbal d'Empordà, Forallac, Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura, Corçà i Ullastret. La campanya està adreçada a esta-

bliments d'allotjament, restaurants i comerços de ceràmica, productes gastronòmics locals i vins amb DO Empordà, brocanters i antiquaris.

PROGRAMA D'ACTIVITATS D'EDUCACIÓ AMBIENTAL "ESTIMAR PER CONÈIXER, CONÈIXER PER ESTIMAR"

Aquest 2016, l'Àrea de Medi Ambient de la Bisbal ofereix un seguit de sor-

tides guiades (a càrrec de l'associació SITRA, Educació i Divulgació Ambiental) amb activitats de descoberta del medi natural. Cada sortida té l'objectiu donar a conèixer un grup determinat d'organismes, com ara ocells, peixos, plantes medicinals i mamífers. A més, es descobrirà la importància ecològica d'alguns dels espais més transitats pels habitants del municipi.

Totes les sortides estan dirigides a un públic familiar i no és necessari cap coneixement previ per participar-hi. Cal inscripció prèvia a l'activitat que vulgueu assistir a: mediambient@la-bisbal.cat per poder planificar i evitar grups massificats.

CALENDARI D'ACTIVITATS

8 de maig: Sortida aquàtica per conèixer els peixos del Daró

2 de juliol: Sortida etnobotànica: Taller de ratafia

15 d'octubre: Sortida nocturna. Per conèixer els mamífers

Torroella de Montgrí

EL CASTELL DEL MONTGRÍ ES CONVERTEIX EN LA ICONA DEL MATA-SEGELLS OFICIAL DE L'OFICINA DE CORREUS A TORROELLA

L'oficina de Correus de Torroella de Montgrí va estrenar ahir un mata-segells permanent dedicat al Castell de Montgrí (XIII). Amb aquesta iniciativa s'ha volgut atendre les peticions dels veïns, filatèlics i turistes que desitgin estampar-lo a les seves trameses postals, i enriquir-les, així, amb la referència a un dels elements patrimonials més destacats del municipi.

A més de la seva icònica silueta emmurallada, al mata-segells apareix el nom de la població i la data de l'enviament. Així, el castell i la vila de Torroella viatjaran per tot el món plasmats a les cartes i postals que s'enviïn des de l'oficina local.

Correus ha emès enguany 40 mata-segells turístics destinats a les oficines postals més importants de Catalunya, dissenyats per col·laborar amb la promoció turística i fer difusió de llocs i monuments emblemàtics mitjançant els enviaments de correspondència.

Coincidint amb l'entrada en circulació del nou mata-segells, l'alcalde de Torroella de Montgrí, Jordi Cordon, i el president de l'Associació Filatèlica i Numismàtica de Torroella de Mont-

L'alcalde Jordi Cordon i el President de l'Associació Filatèlica i Numismàtica de Torroella de Montgrí

ment dues cartes simbòliques, amb l'objectiu de testimoniar aquesta efemèride. L'encarregada de mata-segellar les dues cartes va ser la directora de l'oficina, Mireia de Bordons Sierra, que segons va explicar, ahir mateix diversos col·leccionistes ja van demanar l'enviament de cartes amb aquest mata-segells. La carta de Subirà ha arribat aquest matí a l'Ajuntament i es dipositarà a l'Arxiu Municipal per custodiar-la i deixar-ne constància.

“Amb aquesta acció contribuirà a la projecció estatal i internacional del municipi”

L'alcalde, Jordi Cordon, ha valorat molt positivament la iniciativa de Correus perquè amb aquesta acció contribuirà a la projecció estatal i internacional del municipi, que té en el

pals atractius com a municipi turístic. També ha volgut agrair la bona feina i el paper determinant que ha tingut l'associació filatèlica local per tal que aquesta iniciativa s'hagi pogut materialitzar. En aquest sentit, ha volgut recordar la gran feina que van fer per tal poder aconseguir que el 8 de setembre de 2006 es posés en circulació un segell amb la imatge del Castell del Montgrí, dins de la col·lecció Castillos. No va ser una tasca fàcil ja que en tot l'Estat hi ha més de 2.500 castells, i només es van concedir 5 segells amb castells de Catalunya: de la província de Barcelona, el de Montesquiu i Balsareny; i de la de Girona, el castell d'Oix, el de Sant Ferran de Figueres i el castell del Montgrí. L'associació també ha promogut tres mata-segells temporals amb la imatge del Castell del Montgrí, per a esdeveniments concrets, però a partir d'ara, Correus mantindrà aquesta icona local de manera permanent.

Sant Feliu de Guíxols

JA ES POT VEURE EN ACCIÓ EL RADAR DE VELOCITAT

El passat dimarts 1 de març s'ha pogut veure funcionar el radar mòbil que ha de permetre detectar els excessos de velocitat a les diferents vies de Sant Feliu de Guíxols. És un radar que parteix d'un conveni amb el Servei Català de Trànsit i és compartit entre Santa Cristina d'Aro i Sant Feliu de Guíxols. No hi ha límit

de temps en la cessió, pot quedar-se aquí indefinidament.

Des de l'Ajuntament es considera que aquesta eina ha de servir per garantir la seguretat de les persones. Cada dia hi ha un promig de dues o tres problemàtiques relacionades amb el trànsit, moltes d'elles per altes velocitats. Si en general el límit és de 50km/h, hi ha punts a la ciutat on la policia té detectades velocitats bastant més altes. És aquí on es vol atacar el problema.

COL-LABORACIÓ POLICIAL ENTRE MUNICIPIS

Pel regidor de Policia, Jordi Vilà, "la gent que aplica el seny, el sentit comú i el criteri, cal que no es posi nerviosa. Estem intentant atacar les altes velocitats, les que no tenen justificació possible, les que posen en perill

tothom". Igual s'ha mostrat l'alcalde de Santa Cristina d'Aro, Xavier Sala, que ha estat present també amb el seu homòleg a Sant Feliu de Guíxols en les primeres proves. És un dels primers passos en col·laboració policial entre municipis, i tal com han expressat, n'hi haurà més a futur.

Aquest dimarts s'ha anunciat la posició del radar a la Ronda de Ponent. De fet, un cotxe de policia sense dissimular ja indicava que hi havia quelcom. I durant un temps, indeterminat, s'avisarà els conductors dels possibles excessos comesos. A partir dels propers dies, amb el radar ja del tot operatiu, desapareixerà aquesta informació prèvia. El radar estarà en qualsevol punt de Sant Feliu de Guíxols, especialment en aquells més sensibles on hi poden haver altes velocitats sense justificació.

LES OBRES AL PORT PODEN PROVOCAR LIMITACIONS D'ACCÉS PER SEGURETAT

La realització d'obres de reforç del dic de recer al port de Sant Feliu de Guíxols anirà provocant un seguit de limitacions en els accessos a la zona portuària. Les obres han d'estar acabades -si no hi ha novetats- abans de l'estiu.

Consisteixen en un seguit de cubs de formigó (els quals s'aniran fabricant a la mateixa esplanada del port), que

posteriorment al mar tindran la missió d'esmortir les ones dels temporals.

Mentre es van construint s'anirà ocupant progressivament superfície de l'esplanada del port. Això vol dir que hi hauran restriccions d'accés de manera gradual, com a mesura de seguretat, ja que hi haurà maquinària pesant, grues i operaris transitant. Sempre es garantirà l'accés a les embarcacions, però el públic general anirà veient que, en alguns dies, hi ha límits a l'accés per seguretat de les persones.

EL PROBLEMA DELS TEMPORALS

Tal com s'explica des de Ports de la Generalitat, l'acció dels temporals provoca que el fort onatge afecti una zona situada entre la primera alineació del dic de recer i el primer calaix del dic exterior. Quan les onades arriben en aquest punt, superen el dic de recer i afecten els amarrat-

ges d'embarcacions més propers i la circulació del vial, impeding el funcionament eficaç del port i provocant incidències als usuaris i les instal·lacions.

Per això s'ha decidit reforçar la primera alineació del dic de recer per evitar afectacions quan hi ha forts onatges.

Per altra banda, l'actuació també comprèn l'enderroc dels edificis de l'antiga nàutica i de Protecció Civil. Un cop executades les dues demolicions l'esplanada resultant s'utilitzarà per construir els blocs de formigó destinats al reforç del dic de recer. Quan acabin les obres, l'espai es netejarà i es pavimentarà. La inversió és d'1.169.280 euros i un termini d'execució de quatre mesos, segons explica Ports, per tal de finalitzar les obres abans de l'estiu.

Begur

CUBA PARTICIPARÀ PER PRIMERA VEGADA EN LA FIRA D'INDIANS DE BEGUR

La República de Cuba participarà i col·laborarà, per primera vegada, en la Fira d'Indians de Begur, que se celebra del 2 al 4 de setembre i que aquest any arriba a la XIII edició. Així ho ha manifestat la cònsol general de Cuba a Catalunya, Mabel Arteaga, al primer tinent d'alcalde de Begur, Marià Renart, durant la trobada que van tenir dilluns al Consolat General de Cuba a Catalunya, a Barcelona. La trobada forma part de la política del nou govern begurenc d'impulsar i projectar la fira, que és la més popular i la de més projecció del municipi. En les properes setmanes es preveu

una visita oficial de la cònsol cubana a Begur per conèixer el municipi, el seu llegat cubà i l'organització de l'esdeveniment.

“Des de la cloenda de la passada edició, ja estem treballant en la d'aquest any per mirar de consolidar-la i impulsar-la, mirant d'incrementar l'oferta cultural i lúdica”, ha explicat Renart. I dins aquest impuls, s'ha decidit buscar la complicitat de Cuba, a través del seu cos diplomàtic a Catalunya. Arteaga ja ha manifestat la voluntat d'assistir-hi i ser partícips dels actes programats de la propera edició.

MÉS PLACES D'APARCAMENT

Es crearan més zones d'aparcament, una de les grans reivindicacions dels visitants. Ja l'any passat es van crear unes 500 places, i aquest any ja s'està fent un nou aparcament, al costat de

“Cuba participarà a la Fira de Begur”

l'entrada principal, amb 250 places més. “I no en descartem fer més”, ha dit Renart.

La XIII Fira d'Indians de Begur, que organitza l'Ajuntament de Begur amb la implicació de tot el poble, estarà dedicada a la moda i els teixits indians. La indústria tèxtil va ser un dels motors del món indià i al seu voltant es va crear una manera de vestir i decorar la llar. En altres edicions, la temàtica de la fira han estat les havaneres o el mecenatge.

Hospital·Clínic Costa Brava Palamós

**Clínica
de cirurgia
plàstica i
estètica**

**Reconegut equip de cirurgians
amb experiència i ètica**

T'agradaràs més

www.hospitalcliniccostabrava.com
info@hospitalcliniccostabrava.com
Tel. 972 60 95 33

Aires de tramuntana

EL POROMPOMPERO

Joaquim Ullan

La política espanyola s'ha convertit en alguna cosa similar a aquelles pel·lícules del Manolo Escobar, el del "Porompompero", o a las dels ímplits, Esteso i Pajares, imatge viva del masclisme ibèric. Val a dir que fins i tot aquelles cintes feien una certa gràcia en aquells moments, cosa a la què ni tan sols pot aspirar l'espectacle que estem vivim amb l'intent de formació del govern de l'Estat.

La primera acció d'en Pedro Sánchez, innovador polític i visionari que pretén parlar i entendre amb tothom,

és tallar tot pont de diàleg amb el PP, i tot seguit fer el mateix amb els nacionalistes catalans, és a dir, amb DL i ERC. Vella política l'espanyola aquella que pretén arreglar a la seva manera tots els problemes de Catalunya, però sense tenir en compte als catalans!

Tot seguit, deixa amb un pam de nas a tots aquells partits d'esquerra amb els que pretenia fer un gir a la política espanyola, i tanca un pacte de govern amb C's. Si alguna cosa queda clara, és que a Espanya, el diàleg ben entès és una utopia, i el sentit d'Estat no existeix. El que dèiem, viva el "porompompero".

EL PASSEIG D'UNA DAMA

Carme Samora

El Parc de la Ciutadella era plena de gent. Un anar i venir de sentiments contraposats era inevitable. Mocadors a la mà, algunes estelades, somriures de solidaritat i pena i també molts rictus de dolor per una pèrdua sobtada massa valuosa. Tothom allà present, gent del carrer, membres de l'ANC, d'Òmnium Cultural, personalitats polítiques, culturals i socials i de moltes altres institucions, estàvem agraïts per la feina tan ben feta per una dama, la Muriel Casals.

Algunes persones pensen que res passa per casualitat i que cal esbrinar les causes d'un accident tant estrany com inesperat. Tant de bo la pèrdua tan dolorosa de la senyora Casals ens reforci encara més a seguir el camí que tenim traçat. Molts estem segurs que el moment no trigarà a arribar, sols cal seguir la llum de la mirada nítida i honesta de la dama d'ulls blaus per escriure una pàgina més de la nostra història.

EL FAR DE L'EMPORDÀ

REP CADA MES LA NOSTRA REVISTA
DIRECTAMENT AL TEU CORREU ELECTRÒNIC

Contacta'ns a: redaccio@elfardelemporda.cat, o al telèfon: 619 57 98 70

LA TEVA REVISTA
DE CAPÇALERA!

Exposició de Torrent Buch a Castell d'Aro

**Del 27 de febrer
al 3 d'abril de 2016
al Castell de Benedormiens**

Primera mostra de l'any 2016 a les sales municipals d'art del Castell de Benedormiens de Castell d'Aro amb la proposta Entorn creatiu de l'artista Torrent Buch (1915-1999), del 27 de febrer al 3 d'abril, amb un recull de 65 quadres de l'artista. La mostra, organitzada per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro i l'Associació Cultural-Fons Josep Torrent Buch, es pot visitar en entrada lliure, els caps de setmana i festius (11-13 h i 17-19 h). També al castell, de manera permanent, hi ha una selecció d'obres del Fons Municipal d'Art i del projecte artístic commemoratiu del 15è aniversari del Museu de la Nina.

Torrent Buch va iniciar els seus estudis de dibuix i pintura a La Llotja de Barcelona. Va realitzar la seva primera exposició de dibuixos i pintures a Sant Feliu de Guíxols l'any 1939. El 1941 és destinat a fer el servei militar al Marroc on realitza una exposició de retrats i paisatges del país. Quan retorna a Sant Feliu comença a crear l'obra amb que serà recordat com el pintor de la Costa Brava: pinta marines i paisatges plens de moviment i de reflexes mariners. La seva passió per la pintura i per la pesca el porten a conèixer tots els racons i cales d'aquest litoral, en una època en que era encara molt verge i poc conegut.

El cicle anual d'exposicions d'art al municipi, es va iniciar el 20 de febrer al Parc dels Estanys de Platja d'Aro on hi ha instal·lada, fins al 3 de juliol, la proposta Cinquanta anys d'escultura de Bonaventura Ansón, una selecció de 17 peces representatives dels seus temes preferits. Altres propostes d'enguany al Castell de Benedormiens són les mostres de Dimitri Kosiré, Robert Llimós, dels Subtròpics muntants, Pilar Esporin o Silvia Castell. Alhora, el Parc dels Estanys també acull enguany una segona proposta: l'escultura la de Josep Canals, que alhora exposa a l'Espai Cultural de la Masia Bas de Platja d'Aro, en la seva estrena com a seu de mostres temporals.

Exposicions

L'ESTARTIT

“La indestructible bellesa del Montgrí. Fotografies de Josep Pascual”

Del 4 de març al 30 d'abril

Sala d'exposicions de l'EMD de l'Estartit

PALAFRUGELL

“La dona al món industrial”

Del 5 de març al 10 d'abril de 2016

Sala Manufactures del Museu del Suro de Palafrugell

El Museu del Suro de Palafrugell presenta, del 5 de març al 10 d'abril, l'exposició *La dona al món industrial*, que presenta la incidència i la importància de la dona en el procés d'industrialització al nostre país. La mostra descriu les condicions de feina i de vida de la dona a la societat industrial i mostra el seu paper en la formació dels mercats de treball industrials i de classe obrera.

Els objectius de l'exposició són: mostrar la presència del treball de la dona abans i durant el procés d'industrialització a Catalunya des del segle XVIII fins a la segona meitat del segle XX; exposar l'existència del concepte “segregació de gènere” com a condicionant en l'evolució de la identitat de la dona treballadora, i transmetre les diferents ocupacions de la dona en els diversos sectors productius catalans.

La mostra, impulsada pel Servei de Museus del Departament de Cultura conjuntament amb el Sistema Territorial del mNACTEC, és de caràcter itinerant, i fa un recorregut per tots els museus del Sistema.

El guió i els continguts de l'exposició han estat a càrrec dels professors Martin Iturralde i Lluís Virós, membres del Grup de Recerca “Treball, Institucions i Gènere” (T.I.G.), adscrit al Departament d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona.

L'exposició *La dona al món industrial* s'estructura en cinc àmbits temàtics: Operàries; Discriminació; Esposes i mares; Mobilitzacions femenines, i Emprenedores i empresàries.

Mentre duri l'exposició s'hi faran activitats vinculades, com visites guiades, tallers i xerrades. Es podrà consultar la programació al web museudelsuro.cat.

Cartell de “La indestructible bellesa del Montgrí. Fotografies de Josep Pascual”

Cartell de “La dona al món industrial”

Poesia

TRES ESTAQUES MIL·LENÀRIES

*Tot escoltant la canticela dels rossinyols,
i el grat recorregut del vent pels aiguamolls,
al cor de l'alba, i amb molta mandra,
aconsegueixo finalment desemboirar-me.*

*Doncs estic envoltada de prada florida,
amb mils gira-sols allunats,
nombrosos terrenys d'arròs plantats,
amb il·lusió de ser recol·lectats.*

*Desitjada placidesa trepitjar a la meva terra,
quin somni viure a PALS!!
Vila Reial, remeis i llegendes mil·lenàries,
digna inspiració de contes de fades.*

*Més enllà, a l'horitzó, sota el fons marí,
ressona una cançó,
onades que abracen l'espigó, són les Medes,
la meva plaent distracció.*

*Oh!! dolça simfonia, d'aigua salada ,
que sota la sorra resguarda, quasi invisible,
un port oblidat.
Qui sap!... si una sirena ens el té preservat.*

*I a Quermany pujaré i,
de ben amunt tota la plana gaudiré,
fent camí prou feines tinc en guaitar a qui m'espia,
tudons, conills, guilles, follets.... És tot un enigma.*

*Aquest enigma el pots desxifrar,
si ens vens a visitar,
doncs agraïda, tranquil·la t'espera una vila captivadora,
un poble encantat, sempre i quan, el vulguis estimar.*

Aida O. Frigola
13 anys

La captivadora vila de Pals

Aiguamolls

Els nostres mots

PARLANT DE LA QUARESMA

Núria Aupí. Filòloga

Aquest mes de març ens acompanya la Quaresma (*període de set setmanes que va des del Dimecres de Cendra fins al Diumenge de Rams*), època en què molts anys enrere els diven-dres es feia dejuni, no es menjava res o unes sopes d'oli o escudella sense carn. Al dejuni el substituï l'abstinència. Aquesta, que encara es du a terme en algunes cases, consisteix en no menjar cap tipus de carn els divendres, tot i que antigament la prohibició es basava en no menjar carn d'animals que tinguessin sang. D'aquí que, malgrat algun dilema, hi havia famílies que aprofitaven el divendres de Quaresma per fer una bona menjada de cargols. No així la majoria de persones, que menjaven peix i especialment bacallà.

El bacallà no era car, era considerat una menja de pobres. Moltes viles d'interior no tenien peixateria i compraven el peix a peixaters ambulants. Quan aquests arribaven, les campanes feien un toc característic d'avís, el "toc de peix".

Joan Amades explica que anys enllà, un dels aliments que va provocar controvèrsia va ser la xocolata perquè els més puristes la consideraven un aliment improp i impur i la substituïen per farinetes de blat de moro amanides amb avellanes i nous picades. En canvi, en els convents i monestirs es menjaven bones tasses de xocolata desfeta.

I parlant de menjar, i sense voluntat de fer dejuni ni abstinència em vénen al cap unes expressions que tenen a veure més amb l'ambició que amb la devoció.

Tallar el bacallà

Figues d'un altra paner

- **Ser un ganut o ser en gana:** voler més del que pertoca o del que es necessita i si cal fer tripijocs per aconseguir-ho.
- **Tallar el bacallà:** ser qui mana, qui decideix o dirigeix, qui "remena les cireres".
- **Donar rampoines:** donar coses velles, pràcticament inservibles i quedar-se les noves.
- **Donar peixet:** afliuixar en una conversa o en un joc perquè l'altra persona es pensi que té més raó o que guanya.
- **Ser figues d'un altre paner:** Quan una cosa no té res a veure amb la que es deia.
- **Posar-hi més pa que formatge:** Donar més importància a una cosa que la que realment té.

L'Empordanet rialler

FRAN GUTIÉRREZ

Suggeriments des de la Llibreria Cercle Català d'Història

A PUNT D'ESTRENA

De Mª Carme Roca,
Ed. Columna

Amb 'A punt d'estrena', l'escriptora Maria Carme Roca assumeix un nou repte literari i després de superar el mig centenar d'obres publicades, assegura haver escrit una de les novel·les més ambicioses on el lector serà testimoni directe de la Barcelona dels anys cinquanta on podrà copsar l'ambient de l'època i el món de la moda.

Per fer-ho possible, Maria Carme Roca ha realitzat una tasca de documentació exhaustiva per mitjà d'hemeroteques, anuncis de ràdio i premsa per aconseguir una aproximació d'una època perquè 'he volgut que el lector es trobi a la Barcelona de la dècada dels 40 i 50'.

L'11 DE SETEMBRE POBLE A POBLE

De Antoni Muñoz,
Ed. La Campana

Al llarg d'aquestes pàgines veurem com les tropes catalanes van córrer amunt i avall, fi ns a l'extenuació, en un desplaçament continu, incansable per tot el país, per ajudar els nuclis de resistència que intentaven barrar el pas als borbons.

Albert Sánchez Piñol, autor del pròleg: "Com assenyala Muñoz, molt sovint la pena de mort que pateixi un pagès anirà acompanyada de la crema de la seva casa. Després del 1714 hi ha tantes execucions que moltes es faran... per sorteig! ¿Per què? Perquè no hi ha prou forques preparades. Algunes pàgines de L'11 de Setembre poble a poble esgarriren per la seva vivesa dramàtica."

PIRINEU DE GIRONA - COSTA BRAVA. 51 RUTES A PEU, EN BICICLETA I EN CAIAC

De Sergi Lara,
Ed. Triangle

Les terres de Girona han estat cruïlla de camins al llarg de la història. Per conèixer el Pirineu de Girona i la Costa Brava, ningú millor que el Sergi Lara (geògraf, escriptor, fotògraf i guia de muntanya professional) que ha seleccionat 51 de les més emblemàtiques rutes per fer a peu, amb bicicleta i amb caiac de mar, amb l'objectiu justament de posar en valor una de les millors destinacions del món per a la pràctica del turisme actiu i de natura.

Cercle Català d'Història
www.cch.cat

NO HO DUBTIS:
MILLOR DIFUSIÓ
AL MILLOR PREU.

PUBLICA LA TEVA PUBLICITAT
AQUÍ!

Contacta amb nosaltres:

619 579 870 // 690 381 496 · redaccio@elfardelemporda.cat

Atenció a les persones grans en situació de dependència

Serveis de Salut Integrats
Baix Empordà

Nuri Comes i Sílvia Puig, autores de l'article

QUÈ ENTENEM PER DEPENDÈNCIA?

Les persones amb dependència són aquelles que no poden fer per sí soles les activitats bàsiques de la vida diària: vestir-se, menjar, anar al lavabo, dutxar-se, sortir al carrer, anar a comprar, etc.

No només les persones grans són dependents: també ho són aquelles que pateixen alguna discapacitat, siguin nens/es, joves o adults.

COM ES MESURA LA DEPENDÈNCIA?

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, en reconeix diferents graus (al principi eren graus i nivells).

Grau I. DEPENDÈNCIA MODERADA

La persona necessita ajuda intermitent o almenys una vegada al dia.

Grau II. DEPENDÈNCIA GREU

La persona necessita ajuda 2 o 3 vegades al dia, però no li cal un/a cuidador/a permanent.

Grau III. GRAN DEPENDÈNCIA

La persona necessita ajuda tot el dia per fer les activitats diàries bàsiques.

QUINES AJUDES PODEN REBRE LES PERSONES AMB DEPENDÈNCIA?

Les ajudes poden ser en forma de serveis o econòmiques. S'atorguen segons el grau de dependència i la capacitat econòmica de la persona sol·licitant.

Les ajudes en forma de servei són prioritàries.

AJUDES EN FORMA DE SERVEIS

El catàleg de serveis inclou:

Ajuda a domicili: Ajuda d'un professional per donar suport a la persona.

Centres de dia i de nit: Serveis que donen una atenció integral a la persona. durant unes hores al dia.

Atenció residencial: Serveis continuats de caràcter personal o sanitari en centres habilitats.

Teleassistència: Resposta immediata a situacions d'emergència.

Assistent personal: La persona pot rebre el servei d'un altre.

AJUDES ECONÒMIQUES

Tenen dret a rebre-les aquelles persones que no han pogut accedir a cap dels serveis públics o privats concertats, tot i tenir-hi dret.

Hi ha 3 tipus d'ajudes econòmiques:

Ajuda per pagar un servei: La quantitat rebuda s'ha de destinar a pagar un servei (centre de dia, residència, servei a domicili).

Ajuda per a un/a cuidador/a professional: En alguns casos podrà rebre ajudes la persona amb dependència atesa per un familiar.

Ajuda per a un/a assistent personal: La persona amb dependència pot rebre una ajuda econòmica per contractar una persona.

També es pot donar el cas de tenir un servei i una pres-

tació al mateix temps o 2 serveis, depenent de les hores que s'utilitzi cadascú:

- Centre de dia + SAD (servei d'atenció a domicili)
- Centre de dia + cuidador no professional
- Centre de dia + Assistent Personal
- Prestació vinculada al SAD + Centre de Dia
- Prestació vinculada al Centre de Dia + SAD
- Cuidador no professional + SAD
- Assistent personal + SAD

QUINS TRÀMITS CAL FER?

La persona que vol rebre ajudes les ha de demanar a la Generalitat a través dels Serveis Socials de la seva localitat, districte o comarca.

El procediment és el següent:

1. Sol·licitud

El document per fer la sol·licitud es pot demanar als serveis socials del districte, municipi o consell comarcal i als punts d'atenció ciutadana de la Generalitat de Catalunya. També es pot descarregar a www.gencat.cat/dasc.

Un cop emplenat, s'ha de presentar al registre d'on s'ha anat a demanar.

2. Valoració

La Generalitat, a través dels equips de valoració, avalua la persona, tenint en compte els informes de salut i el seu en-

torn social. Aquests equips es desplaçaran al domicili de la persona sol·licitant.

3. Resolució de grau

A partir de la valoració, la Generalitat reconeix el grau de dependència de la persona. El document de resolució es farà arribar al domicili de la persona sol·licitant i serà vàlid a tot el territori de l'Estat.

4. Proposta de PIA

Un cop reconeguda la situació de dependència, els serveis socials del municipi es desplacen al domicili de la persona per establir el Programa Individual d'Atenció (PIA).

Aquest programa determina els serveis i/o ajudes econòmiques a què té dret, d'acord amb el seu grau i nivell de dependència, entorn social i recursos econòmics.

5. Resolució de serveis i prestacions

La Generalitat reconeix les ajudes i prestacions a les quals té dret la persona, la quantitat que percebrà i la contribució econòmica que ha de fer, segons la seva capacitat econòmica.

El document de resolució es farà arribar al domicili de la persona sol·licitant i serà vàlid a tot el territori de l'Estat. En cap cas s'exclou ningú per falta de recursos econòmics.

Dra. Núria Comes

Directora Tècnica Palamós Gent Gran

Sra. Silvia Puig

Treballadora Social Palamós Gent Gran

Dèria
Cuina del mar · Tapes

MENÚ DIARI
15€

Passeig Josep Mundet, 25 - St. Antoni de Calonge
Tel. 650 265 199 - **RESERVES** al 972 318 954
www.deriamar.cat

ESSENTIA
Centre Mèdic

Reconeixements mèdics - Podologia - Osteopatia
Medicina aeronàutica - Psicologia - Revisions esportives
Massatge familiar - Shiatsu - Tècnica de base - Arqromerteràpia
Medicina xinesa - Bioneuroemoció - Reflexoteràpia - Ioga
SAAMA - Tècnica metamòrfica - Cromomusicoteràpia - Coaching
Drenatge limfàtic - Magnetoteràpia - Mètode Busquet
Metge de capçalera - Fisioteràpia - Coaching nutricional
Medicina de l'esport

Pg. Vicenç Bou, 35 - 17257 Torroella de Montgrí (Girona)
T. 972 76 15 68 - M. 639 781 465 - Fax 972 75 91 73
www.essentiacentremedic.cat

Què representen els somnis?

Els somnis, que es produeixen mentre dormim, formen part de la nostra vida i poden arribar a influenciar-nos de manera decisiva sense que en tinguem plena consciència. Pel món de la ciència, fins a finals del segle XIX, els somnis no van tenir cap mena de valor, fins que no varen sortir a la llum les investigacions del metge vienès Sigmund Freud.

Allò que somiem pot expressar tota mena de sentiments, desitjos, angoixes o pors, i és important que hi parem atenció i aprenem a interpretar-los per desxifrar el missatge que ens donen a fi de poder-nos conèixer més a nosaltres mateixos.

“Quan aconseguim quelcom molt desitjat diem que hem fet realitat un somni”

No en va, quan aconseguim quelcom molt desitjat diem que *hem fet realitat un somni* i quan alguna cosa se'ns fa molt feixuga diem que *sembla un malson*. D'aquesta manera, sense adonar-nos, incorporem els somnis a la nostra vida.

A la nit, l'inconscient elabora tot allò que hem viscut durant el dia, per molt petit o desapercebut que hagi estat. Els somnis representen fidelment els nostres estats d'ànim i emocions.

“Quan alguna cosa se'ns fa molt feixuga diem que sembla un malson”

El somni es produeix perquè, mentre dormim, el cervell segueix actiu travessant diferents fases en que les ones cerebrals van canviant. El sistema nerviós es desconnecta de l'entorn a fi de recuperar les energies perdudes durant el dia, però també ho fa per deixar descansar a la nostre ment dels problemes de la realitat.

El cervell necessita integrar el contingut emotiu de les experiències viscudes, per això construeix una realitat pròpia a través de les imatges oníriques, en que digereix o elimina els continguts de l'activitat diürna. Si no fos així, es sobrecarregaria fins a saturar-se. De fet, les persones que presenten insomni de forma continuada acaben patint problemes de memòria i confusió mental, entre d'altres símptomes.

En l'adult és necessari dormir una mitja de 7,5 hores seguides, evitant mantenir idees de preocupació abans de dormir-nos, ja que aquestes són les que més ens afectaran durant la nit. Procurem seguir unes normes de higiene, com per exemple: anar a dormir sempre a la mateixa hora i havent fet la digestió, evitar els excitants a partir de mitja

tarda i al sopar no prendre aliments que irritin el budell, - els lactis, els ous i els àcids -, tampoc no és recomanable beure molt líquid ja que l'incomoditat de la bufeta plena ens farà despertar.

Tot i que tothom somia, si no es té l'hàbit de recordar-los, els somnis passen desapercebuts per a moltes persones. Per intentar recuperar-los a la consciència, cal pensar-hi en el moment mateix de despertar-nos i si cal, escriure'ls, doncs al cap de pocs minuts s'esborren de la memòria.

L'interpretació dels somnis és sempre una qüestió molt personal. Sens dubte, cal saber quin es el context per poder conèixer el significat, però en tot plegat hi ha trets comuns: Per exemple, somiar que volem sense cap aparell i amb sensació de benestar es indici que la persona albira un canvi a la seva vida i és un canvi alliberador.

“Els somnis representen fidelment els nostres estats d'ànim i emocions”

És necessari encarar-se amb els propis somnis, altrament sense comprendre'ls se'ns fa difícil àdhuc comprendre el sentit de la pròpia vida, ja que, fins i tot, la manera en que ens veiem nosaltres mateixos dintre d'ells es una qüestió determinant que ens dona indicis de la nostra personalitat.

Carme Camins

Doctora en Psicologia i Grafòloga
<http://cgc-psicologiaformativa.com/>

Catalunya, l'únic país que no té escut

Escut de Catalunya, segons Armand de Fluvià, descrit al seu llibre "Catalunya, un país sense escut"

L'assessor d'heràldica i genealogia de Catalunya, Armand de Fluvià i Escorsa, ens deia entre altres coses en un article publicat al diari AVUI el 26/07/05 (Diàleg, pag 18), el següent:

"Catalunya és l'únic país -crec que de tot el món- que no té ni tindrà -pel que sembla- escut oficial. També és l'única autonomia de l'Estat espanyol que no en té. Resulta que el primer escut de la península Ibèrica -i crec que el segon d'Europa- és el dels comtes de Barcelona, del qual tenim constància i prova des del 1150. Es tracta d'un escut d'or (o groc) amb quatre pals de gules (o vermells)."

Més endavant ens feia saber:

"La bandera dels comtes de Barcelona, després comtes-reis, i conseqüentment l'escut, foren territorialitzats, o sigui, esdevingueren propis del Principat de Catalunya, per la voluntat dels nostres sobirans. Efectivament, el comte-rei Martí I l'Humà, a la proposició (discurs de la Corona) que va fer a les Corts catalanes celebrades a Perpinyà el 1406, va manifestar que ja feia temps que ho era quan va fer esment que el seu besavi, el comte-rei Jaume II, quan va enviar el seu fill Alfons (el futur comte-rei Alfons III el Benigne) a la conquesta de Sardenya, li va fer a mans la bandera tot dient: "Fill, jo us dono la bandera nostra antiga del Principat de Catalunya, la nostra bandera reial!"

"Es va acabar obviant l'escut i definint incorrectament la bandera"

L'article en qüestió, es publica en un moment en què estava en projecte l'actual i polèmic Estatut d'Autonomia que tan mals de cap ha generat. En aquest nou Estatut i malgrat l'assessorament que el reconegut heraldista va aportar, el

tema dels símbols va restar exactament com estava en l'anterior Estatut del 79: obviant l'escut i definint incorrectament la bandera.

"És el moment de fer honor als nostres propis símbols nacionals històrics."

Fa anys que gent del país i de fora es pregunta i vol saber quin és l'escut de Catalunya com a país, i la resposta és que oficialment no en té, però que el que li correspon tenir és l'anomenat dels "quatre pals". Molt parlar i debatre si som o no una nació, però quan es tracta dels nostres símbols nacionals sembla que no interessin a la gent o fins i tot que se'n vulgui prescindir.

Sembla que som a les portes de començar a debatre la Constitució de la futura República Catalana. És el moment de fer honor als nostres propis símbols nacionals històrics. En cas contrari, a què estarem jugant?

Joaquim Ullan

President del Cercle Català d'Història
www.cch.cat

Representació del rei Martí l'Humà i el seu fill (s. XVI) a partir d'un original coetani.

"Guifré I de Barcelona, el Pilós" (Pau Bèjar, v. 1892).

TALLER GRATUÏT DE GRAFOLOGIA DISSABTE 19 DE MARÇ

Vine a descobrir els secrets de la lletra manuscrita. Per conèixer millor als altres i a tu mateix. Com poder interpretar els signes de l'escriptura per conèixer els trets de la personalitat del seu autor.

Taller impartit per la Sra. Carme Giménez i Camins, Doctora en Psicologia i Grafòloga. Membre d'honor de l'AGC.

Data: Dissabte 19 de març, a les 12h del matí.

Lloc: Granja Cristall de Palamós. c/Lòpez Puigcerver, 21 / Enric Vincke. (Darrere passeig Mar)

Places limitades. Cal reservar al tel. 972 314 605

Dra. Carme Giménez

<http://cgc-psicologiaformativa.com/>

ESPECIAL SETMANA SANTA: RUTA CRISTÒFOR COLOM I LA VILA DE PALS

amb el Cercle Català d'Història - 8a temporada.

*La ruta **Cristòfor Colom i la vila de Pals**: la història mai explicada de la **Descoberta d'Amèrica** us sorprendrà perquè revela l'enigma i els vincles entre el Descobridor català i el paper de Catalunya i l'Empordà en la gesta més important de la història. Una visita guiada pels carrers del meravellós recinte medieval de Pals. En ells, us descobrirem molts dels personatges més propers a Colom així com el port i la vila marinera de Pals al s.XV. Absolutament sorprenent!*

Data: Dissabte 26 de març, a les 11h del matí.

Preu: 12€ (10€ en compra anticipada). Menors 12 anys gratuït.

+Info: www.discoveringcolumbus.com i Oficina de Turisme de Pals.

March 2016

Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

RECOMANACIONS DEL MES

- X Jornada de Política Internacional, “Europa en una cruïlla, ens en sortirem?”. Museu de la Mediterrània dissabte 12 de març a les 10’30 h matí. Torroella de Montgrí.
- “Bandera de Catalunya” a Bellcaire d’Empordà, Divendres i dissabte Sant a les 22’00 h. Espectacle creat per Esteve Albert el 1979.
- Exposició temporal al Museu de la Pesca de Palamós: “El patí de vela”, del 26 de març al 22 de maig. Entrada gratuïta.
- Presentació del llibre “Viatge a la Via Catalana” de Toni Strubell i Narcís Franquesa. Divendres 11 de març a les 19’00 h. Biblioteca Municipal de Palamós.

Cuida les teves
**articulacions,
ossos, músculs,
genives, dents i pell**
de manera natural
i efectiva

Colnatur

COL-LAGEN NATURAL

ASSIMILABLE PUR

SENSE:
SUCRES, GREIXOS, ADDITIVS NI AL·LÈRGENS

Sabor **molt Neutre** o **Fruites del bosc**

A LA VENDA EN **SECCIÓ PARAFARMÀCIA I DIETÈTIQUES**

Ho notaràs i ho notaran!

El col·lagen és la proteïna més abundant del nostre cos i un dels principals components de les articulacions, ossos, músculs, genives, dents i pell.

COLNATUR està especialment recomanat:

- A qualsevol edat si
 - et vols mantenir actiu
 - practiques esport o exercici físic
- A partir de 40 anys

Segueix-nos a:
www.colnatur.com

ANUNCIAT A

NÚMERO 1 EN VENDES

Especialistes en **col·lagen**